

Čeladenský zpravodaj

červenec 2020

**Památník Josefa Kaluse:
HISTORICKÁ INVESTICE
DO DUŠE NAŠÍ OBCE**
(str. 2, 4, 5-9, 18-21)

17 Stavby čtvrtstoletí

Výstava pozoruhodných staveb na náměstí měla u veřejnosti velký ohlas

20-21 Rozloučení s deváťáky

S žáky devátých tříd se letos obec i škola rozloučila v netradičním prostředí

18-19 Vysvědčení

Aktuální fotoreportáž z koronavirového předávání vysvědčení

DŮSTOJNÉ OTEVŘENÍ PAMÁTNÍKU

Pavol Lukša

Vážení spoluobčané,
první polovinu roku máme za sebou. Společně – a troufám si říci, že úspěšně – jsme zvládli koronavirovou dobu. A i když nám deště ke konci června přidělaly nemalé vrásky na čele, tak společně s hasiči se nám to podařilo zvládnout také.

Končí nám školní rok, který byl svým charakterem příliš zvláštní na to, abychom si mohli dovolit nějaký komentář.

NETRADIČNÍ UKONČENÍ ŠKOLNÍHO ROKU

V pátek 26. června jsme se rozloučili s našimi deváťáky. Za místo důstojného rozloučení jsme s paní místostarostkou po letech namísto obřadní síně obecního úřadu zvolili třídu, dobře známou jejich dědečkům a babičkám, v rekonstruovaném Památníku Josefa Kaluse. Jsem přesvědčen, že důstojnějšího místa loučení se základní školou se našim deváťákům, kteří již všichni v září zamíří za svým vysněným studiem na středních školách nebo do učňovských oborů, nemohlo dostat.

Dovolím si jim za nás všechny prostřednictvím zpravodaje popřát vše nejlepší k nastoupení cestě k dospělosti, na kterou se vydávaly celé generace před nimi, a poděkovat jim za skvělou reprezentaci naší školy a naší obce.

Rovněž mi dovolte jménem nás všech poděkovat našim pedagogům, vedení základní školy, našich školiček, vedení dětského domova, ale také všem vám děvčatům z naší školní jídelny, panu školníkovi i všem uklízečkám za jejich nelehkou práci v tomto koronapandemickém období, se kterým jste se dokázali se ctí vypořádat. Všichni máme v podvědomí, jak je vaše práce jednoduchá, tkvící v jednoduše, ale mnozí se mohli na vlastní kůži přesvědčit, že tak jednoduché to není, že bez vaší práce bychom si chod našich zařízení nedokázali představit. Užijte si chvíle prázdnin, odpočiňte a načerpejte nových sil.

ZASTUPITELÉ „KOUPILI“ POZEMEK U PJK

Ve čtvrtek 25. června zasedalo zastupitelstvo obce, které mimo jiné schválilo zakoupení pozemku naproti Památníku Josefa Kaluse, který poslouží k vybudování nejen parkoviště, ale i chodníku a autobusového zálivu.

V pátek 26. června si děti naší základní školy mohly jako první návštěvníci prohlédnout prostory nově rekonstruovaného Památníku Josefa Kaluse.

VELKÁ SLÁVA

V sobotu 27. června se pak v areálu bývalé prostřední školy, dnes Památníku Josefa Kaluse, uskutečnila velká sláva, kdy po více jak dvou letech rekonstrukce byly opravené prostory památníku otevřeny pro veřejnost.

Odpoledne nám vyplnila skvělá cimbálová muzika Iršava pod vedením doktorky Kláry Matušinské. O občerstvení se starali zaměstnanci hotelu Prosper pod přímou taktovkou pana ředitele Hlahůlka s chotí. Skvěle odvedená práce, skvělý guláš i skvělá organizace, děkujeme. Kafe a koláče si vzala na sebe naše kulturní komise, která určitě neklamala. Dovolte mi poděkovat našim hasičům za postavení stanu, našim hochům z pracovní úderky, kteří zajišťovali pořádek na akci, ale hlavně vám všem, kteří svou přítomností důstojně oslavili znovuotevření Památníku Josefa Kaluse.

To hlavní nás teprve čekalo. Úvod obstarala Sofie Sobková básní Malinárka z pera samotného Josefa Kaluse. Poté se návštěvníci dozvěděli také něco z historie tohoto domu, o prozíravosti radních obce, kteří v roce 1897 tento objekt zakoupili, aby v něm mohla být škola, i tom jak skvělý klenot nám po sobě zanechali. Poté se již návštěvníci mohli zaposlouchat do básně Josefa Kaluse - Kristus u studánky v podání Michaely Bajgarové.

Slavnostní akt přestřižení pásky se odehrál v režii žijících potomků našeho pana řídícího, Josefa Kaluse. Pravnučka Josefa Kaluse, doktorka Chudobová, poděkovala obci za to, že udržujeme v obci památku na jejího předka, a poté již nic nebránilo pra, pra, prasynovci a vnukovi Josefa Kaluse, pánům Petrášovi a Kalusovi, v přestřižení slavnostní pásky a prohlídce rekonstruovaného objektu. Před samotnou prohlídkou požehnal tomuto domu pan farář a duchovní správce farnosti Mariusz Roszewski a poté již první kroky nás všech směřovaly do nádherně rekonstruovaných sklepů, o kterých jsme nevěděli ani my, kteří zde ještě chodili do školy, a pak jsme již po schodišti vystoupali na ochoz, na který se do budoucna dostanete i z nově rekonstruované autobusové zastávky, a vešli do bytu, který připomíná dobu, kdy zde učil Josef Kalus. Manželská postel, skříň, psací stůl, sekretář s nádobím, jeho kabát s kloboukem, truhla na oblečení a skleněné vitríny, ve kterých jsou vystavena nejen díla Josefa Kaluse, ale i vysvědčení a písemnosti z oné doby. Na vybavení tohoto bytu se podílela nejen rodina Kalusova, ale také duchovní správce Mariusz Roszewski, pan Indrst, paní Kročková a pan Blažek.

Po prohlídce bytu směřovaly kroky do historické třídy, která některým pamětníkům svým vybavením připomněla jejich školní léta. Tady bych chtěl poděkovat Ing. Fižovi, který nám pomohl toto historické vybavení učebny sehnat.

Ze třídy se naše kroky odebraly do prostoru,

který bude našim dětem, ale i nám samotným připomínat partyzánskou historii obce i statečný boj našich předků s nacisty. Po letech se nám podařilo za pomoci Židovské obce v Ostravě, zejména pak její předsedkyně doktorky Slaninové a také paní Ševčíkové, dohledat naše spoluobčany, kteří se stali obětmi rasové perzekuce, a nově odhalená pamětní deska nám bude navždy připomínat jejich oběti.

Bylo mi ctí odhalit slavnostní desku s předsedkyní Židovské obce v Ostravě paní doktorkou Slaninovou. I když u mnohých z obětí je místo jejich skonu neznámé, jejich jména, jména našich spoluobčanů vytesaná do pamětní desky, si budeme připomínat nejen my, ale i další generace.

Z této místnosti se lze odebrat do podkrovní, které by obec chtěla naplnit s pomocí Muzea Beskyd ve Frýdku-Místku a kde se již některé vitríny plní i díky manželům Adamišovým, Viltšchovým a Krautovým dobovým nábytkem a nástroji, které naši předkové používali při svých každodenních činnostech.

PODĚKOVÁNÍ

Na závěr bych chtěl jménem obce poděkovat firmě R.E.V.I.S. Stanislava Bražiny a jejím zaměstnancům, projektantům Bražinovi a Červenkově za citlivou rekonstrukci tohoto objektu, který spolu s kostelem sv. Jana Nepomuckého patří k nejstarším památkám naší obce. Dalo by se říci, že to Čeladňané dělali pro sebe. Petr Janečka odvedl skvělou práci a ochoz je jeho nejlepším vysvědčením. Petr Čadan a jeho zámečnická dovednost a zkušenosti navázaly na práce našich dědů, když bylo opět potřeba celý objekt svázat a zpevnit, virtuosi s bagrem Miroslav Žák vtiskl terénu svoji značku kvality, firma Mitura předvedla, že kromě šití moderních věcí nezapomněla ani na šití peřin vyplněných husím peřím...

V neposlední řadě patří poděkování zastupitelstvu a zaměstnancům obce, kdy jedni našli odvahu zainvestovat do tohoto jedinečného místa a to z prostředků, které se nám při všech těch investicích podařilo ušetřit, a druhí to pomáhali přetavit do stávající podoby.

Toto místo má své opravdové genius loci. Nabízí se jako skládáčka, do které můžou být zakomponovány další nápady a může naplnit ideu vytvoření skanzenu, který bude připomínat nejen nám, ale i dalším generacím život a práci našich předků.

I měsíc červenec v sobě ukrývá významné dny a svátky, které je dobré si připomenout.

1. července se dožívá **100 let** paní **primářka Věra Broulová**, mnozí ji známe jako zubařku bývalé nemocnice v objektu Ondřejka. Do dalších let přejí občané hodně zdraví a spokojenosti.

5. července si připomeneme den slovan-
ských věrozvěstů Cyrila a Metoděje, spo-
lupatronů Evropy, kteří přišli ze Soluně na
Velkou Moravu v 9. století. Příchod těchto
věrozvěstů na naše tehdejší území nezna-
menal jen příchod křesťanství, do českých
zemí přinesli také vzdělanost. Vytvořili
písmo – hlaholici – a prosadili staroslo-
věnštinu jako oficiální jazyk – v té době
jako jazyk bohoslužebný. Zvlášť v dnešních
pohnutých časech je potřeba si těchto na-
šich patronů neustále připomínat. Žijeme
totiž v době, kdy se lehkovážně zbavujeme
všech našich symbolů a směřujeme k ja-
kémusi rozplzlému národu evropskému.
Nevážíme si těch symbolů, se kterými naši
pradědové, dědové a otcové po staletí naši
zemí potem a krví vytvářeli.

6. července si připomeneme den upálení
mistra Jana Husa, který patřil k význam-
ným postavám našich dějin. Narodil se ko-
lem roku 1370 v Husinci a byl římskokato-
lickým knězem, reformátorem a kazatelem
a bezesporu jedním z nejvýznamnějších
českých středověkých myslitelů. Vyučoval
na pražské univerzitě, byl katolickou církví
označen za kacíře. Následoval kostnický
koncil, kde byl jako kacíř odsouzen a ná-
sledně upálen, neboť odmítl odvolat své
učení. Jako reformátora jej katolická církev
uznala až v moderní době, kdy tak učinil pa-
pež Jan Pavel II.

18. července proběhne v areálu Památníku
Josefa Kaluse ve spolupráci s TEE HOUSE
ČELADNÁ APARTMENS & SPA akce Čeladná
sportuje s Kulhavým, bližší informace nalez-
nete na poslední straně zpravodaje.

Nejhorší zprávou červencového čísla zpravo-
daje je informace, že festival Lada Čeladná
se letos z důvodu zhoršující se pandemické
situace v okresech Karviná a Frýdek-Místek
konat nebude! Podrobnější informace (např.
pro ty, kteří už si koupili vstupenky) najdete
na str. 15.

Vážení spoluobčané,
přeji Vám mnoho krásných a nevědných
zážitků. Letošní dovolenou si všichni bude-
me možná užívat jinak, než jsme byli zvyklí
v minulých letech, ale přesto si dovoluji Vám
popřát to nejdůležitější – bezpečný návrat do
Vašich domovů.

Joel Faber

Ohleduplnost je hlavně slušnost

Vážení spoluobčané,
blíží se doba rekreace, odpočinku, dovolených,
turistiky, sezónních prací, prostě nastává doba
prázdnin a nejhezčích letních měsíců.

Tyto se tradičně vyznačují v naší obci zvýšenou
aktivitou kulturních, společenských i sportov-
ních akcí, návštěvami turistů a rekreantů. Stejně
jako v předešlých letech bychom Vás chtěli i letos
požádat o maximální toleranci a ohleduplnost
k osobám, svým sousedům a bližním – zdržení
se hlučných činností ve dnech pracovního volna
a klidu, ale i k majetku, tj. respektování sou-
kromého vlastnictví, dodržování zákazů vstupů
a zejména vjezdu dle značek či jiných omezení.
Nenechávejte, prosíme, ani volně pobíhat své
psy. I když jsou jejich majitelé zpravidla přesvěd-
čeni o mírumilovnosti svých čtyřnohých přátel,
praxe dokazuje, že je tomu mnohdy jinak. Při
troše ohleduplnosti, která snad nikomu neube-
re na kvalitě trávení volného času, předejdeme
mnohým problémům a potížím.

Některé záležitosti upravuje obecně závazná
vyhláška o ochraně veřejného pořádku v obci.
Ti z Vás, kteří se s ní ještě neseznámili, si ji mo-
hou přečíst na webových stránkách obce na ad-
rese www.celadna.cz. Z praxe ale všichni dobře
víme, že sebelepší nařízení, příkazy, zákazy
a doporučení nic nezmohou tam, kde není vůle
je dodržovat, nebo když narazí na netoleranci
jednoho k druhému. Ne nadarmo se říká, že
kde není vůle, tam není cesta.

Oproti předchozím letním sezónám došlo ke
změně – věříme, že pozitivní – kdy bylo obecně
závaznou vyhláškou na území naší obce zaká-
záno provozování zábavní pyrotechniky, tedy oh-

ňostroje. Tento zákaz
platí po celý kalendářní
rok, výjimku předsta-
vuje jen poslední den
v roce a pak první den
nového kalendářního
roku. Všechna stře-
diska a provozovatelé
byli o této skutečnosti informováni a věříme, že
budou tento zákaz striktně dodržovat.

Asi se shodneme v tom, že žádoucím výsled-
kem by bylo sladit potřeby a vyžití turistů a re-
kreantů s přáním nerušeného klidu pro každo-
denní život lidí místních. V době letních měsíců
zde v obci tvoříme všichni jedno společenství,
kdy si musíme uvědomit, že pravidla slušného
chování neplatí jen tehdy, když jdeme tzv. „do
společnosti“, ale kdykoliv, kdy jsme ve společ-
nosti druhých lidí. V rodině, v práci, ve škole,
v dopravním prostředku, na ulici, v přírodě, tam
všude se naše jednání dotýká druhých lidí.

Jak se píše v knize Velký lexikon společen-
ského chování: Slušnost může být člověku
dána, zdvořilost je nutné se učit. Základem
slušnosti je úcta a ohleduplnost k bližnímu.

Vážení spoluobčané,
věřím, že letní měsíce, které nás čekají, proži-
jeme všichni v dobré kondici duše i těla, že na
nás čekají pěkné zážitky, výlety i ty tzv. všední
radosti a starosti. Přeji všem, abyste byli hlav-
ně zdraví, abychom odolali nebezpečí virových
a jiných onemocnění, a abychom se k sobě na-
vzájem chovali s ohledem a pochopením.

Věra Golová, místostarostka

Koronavirus těžce dopadne na rozpočty obcí

Šok, který v souvislosti s koronavirem utrpě-
la celá ekonomika, dopadne nejen na firmy a
živnostníky, ale i na obce a města. Je velkou
otázkou, zda budou dodržena slova politiků o
tom, že v krizové době je třeba investovat z ve-
řejných peněz. Vláda totiž mimo jiné část daní,
které vyplatila na kompenzačním bonusu sou-
kromníkům, vzala z rozpočtů měst a obcí. Svaz
měst a obcí ČR, Sdružení místních samospráv
ČR a Spolek pro obnovu venkova ČR vyhlásily
26. květen jako černý den pro obce a kraje.

Mezi prvními se proti tomu ozval starosta
Velatic na Brněnsku Jan Grolich. Ten je auto-
rem petice požadující, aby se obce a města ne-
podílely na náhradách soukromníkům. Petice
si získala velkou odezvu mezi starosty a zástu-
piteli napříč Českem.

„Je jasné vidět, že představitelům obcí vadí,
že jejich příjmy budou kráceny. Zvlášť v době,
kdy vláda obce vyzývá, aby investovaly a zadlu-
žovaly se. Není možné toto říkat a na druhou
stranu z obecních kas peníze brát. Obce budou

muset každou
korunu v ruce
dvakrát obracet, protože už tak budou mít vý-
razně nižší příjmy. Už teď to začínáme cítit. I tak
se obce v rozvoji nesmí zastavovat a musí dělat
plánované akce, aby podpořily místní podnika-
tele. Oni pomoc opravdu potřebují. Musí být ale
někdo, kdo jim dá práci, a to jsou obce. Musí na
to mít ale peníze,” řekl Moravskému hospodář-
ství Grolich. Velatice přitom odpustily buď plné,
nebo poloviční nájemné místním podnikatelům
na dva měsíce. Ani tak investice omezovat ne-
chtějí.

„Přehodnocovali jsme plánované investice
na letošní rok a raději sáhneme hlouběji do
rezerv a provedeme všechny. Místo některých,
které nestihnáme, jsme plánovali například nové
zařadit opravy komunikací. Toto rozhodnutí ale
ovlivní to, jestli nám stát opravdu část peněz
z daní vezme nebo ne,” uzavírá Grolich.

Petr Jeřábek
Moravskéhospodarstvi.cz

AKTUALITY

Dovolená TAXI „do nemocnic“

Senior taxi „do nemocnic“, které provozuje Středisko sociálních služeb Frýdlant nad Ostravicí, bude mít od 7. do 10. července dovolenou, dále již bude až do konce měsíce v provozu.

Telefonní číslo 776 241 220 zůstává stále v platnosti stejně jako cena 7,50 Kč za kilometr.

red

Poděkování

Chceme poděkovat panu doktoru Pachmanovi, sestřičce Ireně Feberové a Jarce Toflové za obětavou a vzornou péči o pana Votěcha Pazděrného. Dále bychom také rádi poděkovali místnímu hasičskému sdružení, obecnímu úřadu a všem za květinové dary a účast při posledním rozloučení s panem Pazděrným. Zejména v těchto těžkých časech, které nás postihly, si toho velmi vážíme.

Manželka Eva a syn Jiří s rodinou

Z redakční pošty

Rád bych poděkoval člence obecního zastupitelstva paní MUDr. Jarmile Bartonové, že vyjádřila svůj nesouhlas se závěrečným rozpočtem obce Čeladná za rok 2019, zejména jeho výdajové části, a prokázala tak, že i občané, kteří nesouhlasí s neúměrnými výdaji obce (např. Památník Josefa Kaluse) mají svého zastupitele.

Jiří Finger, Čeladná

Sedmdesátka doktora Pachmana

Někteří místní mu s nadsázkou říkají doktor House, pro další je prostě sympatický lékař, který dokáže vyřešit každou situaci.

Doktor Pachman by s tím určitě nesouhlasil. Vždy říkal: „*Já jen musím poznat, o co jde, a dobře pacienta nasměrovat. To ostatní už je na správném přístupu lidí k léčbě a případně na dalších specialistech.*“

A právě za to si vysloužil největší úctu, ať se zeptáte pravidelných pacientů nebo pátráte v recenzích na internetu, kde kdosi napsal naprosto přesně: „*Muž na svém místě. Skvělý diagnostik a lékař s lidským pohledem na pacienty.*“

Teď už si po téměř 40 letech lékařské praxe v Čeladné (předtím pracoval na Staříči) užívá zaslouženého důchodu v naší obci, kterou si vyhlédl jako lékaře záchranné služby.

Petře, děkujeme za vše, přejeme hodně zdraví a do dalších let vše dobré.

Za občany Čelané vedení obce

Když vládu převzal COVID

ZE ŽIVOTA ČELADENSKÉ KNIHOVNY

Je pravda, že březen jako Měsíc čtenářů jsme si představovali jinak, ale museli jsme se přizpůsobit opatřením v souvislosti s nouzovým stavem... Zrušili jsme všechny besedy pro děti i dospělé, v prvních týdnech karantény kvůli koronaviru jsme neposkytovali ani žádné klasické výpůjčky. Věnovali jsme se proto věcem, na které normálně nezbývá čas.

Běžný provoz knihovny jsme nahradili rozsáhlou revizí knihovního fondu, kterou jsme povinni provádět každých 5 let. Využili jsme nucené uzavírky, abychom se pustili do vyřazování starých a opotřebovaných knih z regálů, nákupu nových publikací a jejich zpracování do knihovního fondu.

V neposlední řadě byl na programu generální úklid všech prostor knihovny.

Abychom neztratili kontakt s naší čtenářskou obcí, pilně jsme doplňovali knížky v naší „knihobudce“ u čeladenského nádraží, která byla pravidelně dezinfikována.

PO TĚMĚŘ DVOUMĚSÍČNÍ PAUZE

V pondělí 4. května se čeladenská knihovna opět otevřela – i když s určitými omezeními – svým čtenářům a začala také plánovat některé odvolané akce, například setkání se spisovatelkou Martinou Bittnerovou nebo hudebně-literární podvečer s Alešem Nitrou. Prostě i u nás nastal návrat ke každodennímu provozu. Máme radost z toho, že jste na nás nezapomněli a těšíme se zase na našich akcích na shledanou!

Dana Kosňovská

Starostovo upřesnění k názoru čtenáře

I když mám se zastupitelkou Bartonovou mnohdy odlišné názory na chod obce, přece jen by nebylo správné přejít tento nesmysl.

Vzhledem k tomu, že občan je návštěvníkem obce, bych jej rád upozornil, že tento objekt zakoupili již v roce 1897 radní této obce pro potřeby vzdělávání svých dětí, doufaje, že se k tomuto objektu budou i jejich následovníci chovat s péčí řádného hospodáře. Ano, zanedbávali jsme dlouho tento objekt. Možná na naši obhajobu uvedu, že po roce 1990 bylo zapotřebí obrovských investic do výstavby vodovodů, čistíčky odpadních vod a kanalizace, plynofikace. Opravovali jsme místní komunikace, stavěli dům s pečovatelskou službou a náměstí, rekonstruovali objekty ZŠ a MŠ, chodníky, ordinace lékařů, lékárnu..., jen proto, aby tyto „vymoženosti“ mohli využívat i naši občané. Ano, byly to k velikosti obce a zejména jejímu rozpočtu obrovské investice, ale slouží nejen našim občanům, ale i k jejímu dalšímu rozvoji.

V roce 2018 radní, stejně jako jejich předchůdci v roce 1897, rozhodli, že tento objekt, patřící historicky k nejstarším dochovaným památkám naší obce, zanechaný nám našimi předky, zrekonstruovat. Bývalá škola, pak síň tradic a následně Památník Josefa Kaluse – našeho řídicího učitele a beskydského slavíka – proto prošel komplexní rekonstrukcí za více než 14 miliónů korun (bez DPH).

Po dvou letech úsilí si v sobotu 27. června mohli občané výsledek rekonstrukce

prohlédnout osobně. Zkrátka někdo svoje nemovitosti prodává, no a obec Čeladná ty svoje udržuje pro příští generace.

Takže pokud bychom měli ono poděkování brát vážně a ne jako výsměch, museli bychom si položit i otázku, proč jsou neúměrné výdaje obce ještě navyšovány, aby se staly ještě neúměrnějšími. Na webových stránkách obce totiž bez složitého vyhledávání najdete, že zastupitelstvo obce tento den, tedy 16. 4. 2020, projednávalo nejen závěrečný účet obce, ale i bod 2.6.1 a tedy koupi pozemku naproti Památníku Josefa Kaluse. Světe div se, že čtrnácti zastupitelů jich čtrnáct hlasovalo pro zakoupení tohoto pozemku a neúměrné výdaje k Památníku Josefa Kaluse se ještě navýšily, navíc pro nákup byly hlasy všech přítomných čtrnácti zastupitelů, včetně zastupitelky Bartonové. Nechci předjímat, jak bude vypadat hlasování o závěrečném účtu obce za rok 2020, ale raději si vás dovoluji upozornit na anketu občanů obce vyjadřujících se k tomuto Památníku, a začít se do myšlenky Petra Andrlého. Lépe bych svou odpověď neuměl ukončit, proto si dovoluji vypůjčit jeho první větu:

„*Investice, jimiž si připomínáme pozitiva z minulosti (i ta sebemenší) nejsou nikdy zbytečné.*“

Pavol Lukša

FOTO: Josef Konečný a redakce

Historický okamžik v dějinách Čeladné: Opravený Památník Josefa Kaluse otevřeli jeho potomci

Sobota 27. června se zapíše zlatým písmem do čeladenských dějin. Po dvouleté rekonstrukci se otevřel Památník Josefa Kaluse. Objekt, ve kterém byla téměř sto let škola, v níž svého času řediteloval a také bydlel sám Josef Kalus, obec precizně zrekonstruovala na unikátní muzeum vzdělávání a života našich předků. Účastníci dne otevřených dveří nešetřili chválou - zaujala je historická třída, světnička pana řídícího, moderní kinosál s pamětními deskami, expozice frýdeckomísteckého muzea i vůbec poprvé zpřístupněné a nádherně opravené sklepní prostory.

Přivítání si vzal na starost šéf Prosperu Emil Hlahůlek s partnerkou...

...Sofie Sobková a Miša Bajgarová přednesly Kalusovy básně...

...za péči o Kalusův odkaz poděkovala pravnučka Martina Chudobová...

...a starosta Pavol Lukša pak všem vysvětlil, proč jsou dnes tady.

Předkové pana řídícího, pánové Petráš a Kalus, přestřihli pásku...

...a pak už chybělo jen nezbytné posvěcení objektu M. Roszewskim.

Největší obdiv mezi návštěvníky vyvolala rekonstrukce sklepení.

Dosud bylo nepřístupné, většina lidí se do něj dostala poprvé v životě.

Obdiv sklídila také rekonstrukce historické světničky.

Původně sloužila jako Kalusova ložnice i kancelář.

Replika historické třídy je vybavena starými lavicemi i tabulí...

...ale i obrazy a hudebními nástroji. Děti si třídu opravdu užívaly.

Překvapením bylo odhalení pamětní desky obětem rasové persequce.

„Čeladná je první obec, která se na nás s takovým záměrem obrátila. Jinak, když nám někdo napíše v souvislosti s nějakým památníkem, tak chce vždy jen peníze,“ řekla předsedkyně Židovské obce Ostrava Milena Slaninová.

V podkroví si lidé prohlédli expozici frýdecko-místeckého muzea.

Ta je zajímavá už teď, ale ještě se na ní bude pracovat.

Ke slovu se dostalo i občerstvení. Za lahodné koláče děkujeme pekárně Anežka z Palačova.

Celé krásné odpoledne stylově doprovodila ostravská Iršava.

ANKETA

Jak se vám líbí nová podoba Památníku Josefa Kaluse? Byly to dobře investované obecní peníze? Jaké jste měli při první prohlídce pocity?

PETR ANDRLE

místopředseda Okrašlovacího spolku Rozhledna

Investice, jimiž si připomínáme pozitiva z minulosti (i ta sebe-menší) nejsou nikdy zbytečné. Naopak. Jsou nutné, pouze méně vzdělaní lidé je považují za zbytečné. Bohužel. Před vedením obce tímto aktem (obnovou Památníku Josefa Kaluse) vystal ovšem další úkol. Zajistit smysluplný (nikoli jako ten dosavadní) provoz tohoto zařízení. A to bude již těžký oříšek, před jehož latentní naléhavostí nelze utéci.

Obnovený Památník Josefa Kaluse je zdařilý svým provedením (se vším všudy) a byl jím učiněn první krok. Všechny další jsou vždy, jak známo z historie, o mnoho těžší. Doufejme, že zastupitelé Čeladné si uvědomí, že na sebe vzali velkou odpovědnost především tím, že Památník zrekonstruovali. Ačkoli to z dálky tak nevypadá.

LUKÁŠ BRAŽINA

zastupitel

Jakožto zastupitel obce Čeladná si vzpomínám na různorodé názory zastupitelů ohledně investice. Osobně, za mě, jsem rád, že se peníze do opravy PJK investovaly. Ta budova si to zasloužila. Vzhledem k pozici v obci a historii stavby bylo opravdu vhodné do této stavby investovat. Přece jen je to nejstarší obecní škola v majetku obce.

Na budově se mi líbí, jak si pohráli s detaily a ten ochoz. Nepamatuji si, kdy bych v okolí viděl podobnou stavbu.

Osobně mě nejvíce překvapily sklepy. Pořádně nikdo netušil, že ta stavba má takovéto sklepení. Dále mě příjemně překvapilo odkrytí židovské pamětní desky.

JANA SATINSKÁ

ředitelka ZŠ Čeladná

Když jsem poprvé prošla zrekonstruovaným památníkem od sklepa po půdu, došla mi řeč. Stále se mi během dne vracely viděné obrazy a večer jsem měla jasno. Přála bych si tam být správcem a v Kalusově světničce bydlet – něco na způsob průvodkyně v památníku z filmu Jára Cimrman ležící, spící.

VĚRA GOLOVÁ

místostarostka

Investice do objektu PJK byla svým způsobem nezbytná, protože do doby, než se rozhodlo o komplexní rekonstrukci, se v budově prováděly pouze nutné urgentní opravy, které spočívaly spíše v odstranění drobnějších závad.

Osobně jsem ráda, velmi ráda, že se přistoupilo ke komplexní rekonstrukci objektu, došlo k úpravě vnitřních i vnějších prostor, okolí památníku. Rekonstrukce je provedena velmi citlivě, respektuje historii budovy a její kulturní význam. V zastupitelstvu jsme o rekonstrukci památníku hovořili v souvislosti s podáním žádosti o dotaci na tyto práce, nicméně dotační prostředky jsme neobdrželi a celá rekonstrukce probíhala z vlastních prostředků obce. Snad se nepletu, ale nabyla jsem dojmu, že zájem o úpravu památníku a navrácení původního významu tomuto objektu byl u naprosté většiny členů zastupitelstva obce kladný. Myslím, že v tomto všichni „čeladenští“ cítíme stejně a uvědomujeme si, že nemáme více takových budov, které dýchají historií, a že je třeba si takového odkazu a dědictví vážit.

Investice je to určitě dobrá, protože se krásně opravil objekt staré školy a je zde šance ukázat mladším ročníkům kus staré historie z naší obce. Finanční prostředky se tak zúročí v krásně a kvalitně opravené budově a přiblížení tradic, historického dědictví. Je jasné, že tento objekt není prvoplánově určen ke komerčnímu využití, takže pohlíželi-li bychom na tento počín jako na investici optikou tvrdé ekonomiky, určitě nedojde k tzv. finančnímu zhodnocení v podobě návratnosti a tvorby zisku, ovšem hodnota, kterou tento objekt obci jako společenství přináší, je určitě lepší, než výhodné úročení bankovního účtu... Vidím tam velký prostor pro nové komunitní soužití.

Jsem proto také potěšena, že sobotní slavnostní otevření se tak hezky vydařilo. Spontánní reakce lidí, kteří si přišli Památník prohlédnout, alespoň co jsem zaznamenala já, byly velmi pozitivní, místy až obdivné. Opravdu je se čemu se podívat a chválit. V Památníku je totiž vidět nejen kvalitní provedení stavebních prací našich řemeslníků a stavebníků, vždyť stavbu prováděla místní firma, resp. firma pana Bražiny, který zde žije, syn je navíc náš zastupitel a přistupovali k tomu zodpovědně, s citem a srdcem. Neméně sil, práce, snahy a celkového zajišťování do opravy a pak i zajištění vnitřního vybavení investoval starosta. Troufám si říct, že i pro něho se stal památník silnou srdcovou záležitostí. Pečlivost, s jakou zařizoval jednotlivé předměty do památníku, které tam pak sám umisťoval, přemýšlel nad tím a trávil tam dny a hodiny času, hovoří jasně ve svém výsledku. Myslím si, že to, že na Památníku pracovali lidé, kteří jsou nejen šikovní, zruční, vzdělaní a zodpovědní, ale navíc do toho dávali kus sebe, je vidět v celkovém výsledku. Ta – jak se tomu kdysi říkalo – síň tradic neboli prostřední škola, má kromě právě dokončené kvalitní rekonstrukce i duši. A myslím, že lidé, kteří objektem procházeli, to tak i vnímali.

PAVEL MIKESKA

zastupitel a předseda finančního výboru

Je nanejvýš dobré, že se tuto investici do modernizace PJK podařilo realizovat. Je rovněž dobré, že se podařilo panu starostovi vyjednat koupi pozemku pro parkoviště přímo naproti PJK. Takto to dává nezbytnou návaznost, na dostupnost. Obecně vzato se dá říci, že pokud se budeme bavit o výši investice, pak platí, jak se říká: „Levnější to už nikdy nebude.“

Osobně jsem byl více než překvapen provedením. Zvláště pak „sklepů“, kde bude dobré najít vhodný účel pro využití.

Z komentářů návštěvníků, se kterými jsem mohl hovořit, jsem nabyt přesvědčení, že se modernizace PJK podařila. Můžeme se tedy všichni těšit na další akce, které se budou v areálu Památníku konat.

PETR BERNADY

koordinátor Senior klubu Čeladná

Domnívám se, že teprve čas ukáže, zda to byla dobrá investice, tak jako u většiny podobných projektů. Každopádně rekonstrukci PJK považuji celkově za velmi zdařilou, prostě se mi to tam líbí. Samozřejmě rozumím některým připomínkám, že je to pro společenské akce trochu „z ruky“. A znovu říkám, že čas ukáže. Když budu mluvit za seniory, tak by bylo žádoucí skloubit začátky (možná i konce) akcí s autobusovým jízdním řádem, případně najít jiné přepravní varianty, ale to, myslím, vedení obce předpokládá. Prozatím za mne palec nahoru.

KAREL BOJDA

zastupitel

Rámcovou představu o Památníku J. Kaluse jsem měl, ale ve finále si myslím, že úplné minimum zúčastněných lidí nezažilo překvapení. Celou stavbu jsem podrobně prošel a prohlédl a myslím si, že můžeme být hrdí, neboť máme v této stavbě skvost, který je o nás místních lidech a o našich předcích. V této budově je naše historie i současnost, je tam naše Čeladenská duše.

Vše je uděláno velmi nápaditě a citlivě a to je teprve začátek. Určitě si to ještě došperkujeme. Staří návštěvníci si zavzpomínají a mladí se něco nového dozví.

Je fakt, že to stálo hodně peněz, mohli jsme mít renovované nějaké cesty či jinou investici, nebylo to jednoduché rozhodování. Věřím, že budoucnost ukáže, že jsme udělali správné rozhodnutí a že nelze na vše pohlížet jen prostou finanční matematikou ekonomických výnosů.

připravil VS

Vedoucí vychovatelka družiny a dvorní školní fotografka Martina Marková: Hvězdy se nejlépe pozorují ze školního hřiště

Všichni o vás ví, že jste vedoucí vychovatelka školní družiny. Ale mnozí možná netuší, že jste dvorní fotografka školy a autorka téměř všech fotek, které se objeví na školním webu nebo u školních zpráv v Čeladenském zpravodaji.

Myslím, že moje focení není žádná sláva. Ráda fotím lidi a stačí mi, když jde poznat, kdo na fotce je. A pokud nemá ve výsledku takzvané uřezané nohy, tak to беру jako příjemný bonus.

Jak jste se k focení dostala?

Díky manželovi, i když ten fotí hlavně přírodu. Nejvíc jsem fotila, když byly děti malé a jak postupně rostly, tak jsem se zlepšovala a ubýlo těch rozmazaných. Pak už se ti moji rošťáci fotit nechtěli, tak jsem se vrhla na školní děti.

Ted' fotí dospělá dcera a její fotky jsou čím dál lepší. Umí si s fotkou pohrát a upravuje si je v počítači. Na to já nemám trpělivost – prostě cvak a hotovo.

Proč ráda fotíte?

Abych nestála před objektivem já (směje se). A taky se pak na fotky ráda dívám a vzpomínám. Třeba právě nedávno při

přípravě fotek pro školní almanach, který pravidelně dostávají naši deváťáci jako památku na školní léta. To je senzační věc, kterou vymyslel pan starosta a ze které mají „děcka“ opravdu radost. Dáváme tam fotky, které jsme pořídili během jejich školní docházky od 1. až do 9. třídy, třídní učitel pak vybírá ty nejlepší za každý školní rok, přidá k tomu svůj komentář... Je to práce na dlouho, ale výsledek je parádní! Letos končí docházku do školy i můj syn, tak se moc těším na výsledek – i pro mě je almanach vždy překvapením, protože nevím, jaké fotky učitelé vyberou.

BÍLÁ PANÍ

Ze svých občasných návštěv Čeladné vás znám jako usměvavou družinářku plnou elánu. Existuje vůbec něco, co vás dokáže naštvat?

No jéje... Je vidět, že spolu nejsme v denním kontaktu. To byste se mohl zeptat těch, co jsou kolem mě, jak to všechno lítá, když mi „bouchnou saze“. To je lepší jít mi z cesty. A když jsem unavená nebo nemám svůj den, tak stačí maličkost. Prostě takový je život, jednou jste dole a jednou nahoře... Tak jak to říkám dětem, když brblají, že se musí chodit

do školy. Kdyby škola nebyla, tak bychom si vůbec neužili prázdniny – protože ty by bez školy prostě neexistovaly. Tak bez trochy toho trápení bychom si neužili radostné chvíle. A já mám ráda kolem sebe lidi se smyslem pro humor a pro legraci.

Ještě jednu věc o vás možná všichni neví – že bydlíte ve škole. Jak se ve škole žije?

Pozor, já nebydlím ve škole, ale nad školou! A to má svoje nesporné výhody, jednak je od nás senzační výhled na okolní hory od Smrku přes obě Stolové, Kněhyni a Radhošť až po Ondřejník a taky ušetřím čas a peníze za dojíždění. Na druhou stranu, když mě nic nehoní a nehrozí, že by mi ujel vlak, tak bývám v práci o něco déle, protože je potřeba udělat ještě tohle a támhle to. A ještě jednu výhodu to má, na Velikonoční pondělí k nám chodí kluci ze školy vyšmigrustovat „paní družičky“... když nad tím přemýšlím, tak možná z toho pramení ten můj elán a energie (úsměv).

Stává se, že vám někdo z kolegů zavolá večer nebo o víkendu, že potřebují něco vytáhnout z počítače nebo zařídít ve škole? Protože ví, že to máte kousek...

Asi ani ne, jenom výjimečně a v opravdu nutných případech. Ale občas je třeba otevřít školu pro dělníky, kteří zde mají pracovat, tak to je většinou můj úkol.

Jak vypadá škola v noci? Taková obrovská budova, to musí být i „strašidelné“, ne?

Jasně, že jsem „posera“ a když jdu v noci přes školu, tak se bojím. To si pak беру na pomoc manžela, ale pak zase myslím na to, že když za mě položí život, tak zůstanu na všechno sama a jestli by nebylo lepší, kdyby „zapíchl“ mě a zůstal na světě on sám...on si totiž se vším poradí!

Čím jste chtěla být jako malá? Napadlo vás, že budete pracovat s dětmi?

Jako hodně malá jsem tvrdila, že budu indiánka Nšo-či. Někde jsem četla, že člověk je nejšťastnější v povolání, na které si hrál, když mu bylo kolem 10 let. Když jsem to dočetla, vybavilo se mi, že ve čtvrté třídě jsem „soudružce učitelce“ řekla, že bych chtěla dělat učitelku v mateřské škole. Vidíte, docela jsem se trefila. A hlavně, když jsem byla malá a lítali jsme venku, tak jsem vždycky organizovala partu dětí.

A jaká byla skutečná cesta do školství?

Víte, já jsem se narodila 31. srpna – myslím, že tím i pánbiček naznačil, že by to mohlo být něco se školou. I když ze začátku to tak nevypadalo. Vyučila jsem se prodavačkou smíšeného zboží, takže pokud byste potřebovali zabalit bonboniéru, tak to ještě umím. Práce mě bavila, byl to příjemný kontakt s lidmi. Po čase jsem si ve „večerní škole“ dodělala maturitu, nechala práce v potravinách a sehnala si místo ve Službě škole, kde byla prodejna učebnic a učebních pomůcek. Tak to byl pro mě doslova ráj.... Pak jsem se vdala, přišly děti a během mateřské dovolené opět další škola – tentokrát takzvané pedagogické minimum na Ostravské univerzitě.

Jak se to stalo, z prodavačky na pedagogiku?

Říkala jsem si, že když člověk bydlí nad školou, tak by bylo fajn, kdyby si našel práci právě tam. A vidíte, povedlo se. Během mateřské jsem začínala jako vychovatelka, jen v ranní družině. Pak jsem dělala asistentku pedagoga. To byla výborná praxe, protože jsem mohla koukat pod prsty učitelům, abych zjistila, jak se vlastně to „učení“ dělá. V té době bylo v čeladenské škole jedno oddělení školní družiny pro 25 dětí a představte si, že to stačilo. No a pak už to přestalo stačit a kapacitu školní družiny bylo zapotřebí navýšit, k tomu potřebovali další vychovatelku. Tak jsem byla dopoledne asistentka

a odpoledne vychovatelka školní družiny. Postupem času jsem získala celý úvazek ve školní družině, a opět si hodila aktovku na záda a vyrazila studovat. Tentokrát na Univerzitu Palackého v Olomouci obor sociální pedagogika, který jsem po třech letech ukončila v roce 2015.

Takže škol jste absolvovala dost. Která z nich pro vás byla zásadní?

Největší školou pro mě byla a je škola života. Já jsem neskonale vděčná svým kolegům z čeladenské školy, za jejich trpělivost a ochotu dělit se o zkušenosti, poznatky a získané dovednosti. To vás nikdo na žádné univerzitě prostě nenaučí.

Vstupovala jste do školství s nějakými ideály?

Jako že já jako Komenský dobudu slávy na poli pedagogiky a změním svět? Tak to ne. Šla jsem do školy s obavami, zda tuhle úlohu zvládnu a jestli se vůbec pro tohle povolání hodím. Taky jsem si myslela, že vychovatelka v družině si s dětmi „jenom“ hraje. A víte,

že je to pravda? Já si vlastně v práci celý den jenom hraju a ještě mě za to platí (smích). Občas je to pořádná fuška, děti zaujmout a přesvědčit je, aby si hrály, aby jen neseseděly u mobilů a tabletů nebo jen nelítaly a neřvaly. Ale pokud se vám to podaří a děti zaujmete nebo rozvinete jejich vlastní nápad, tak je to krásná práce. Od dětí totiž hned dostanete zpětnou vazbu, ony prostě odhalí, když něco předstíráte, když si hrajete na něco, co nejste. Mě práce s dětmi prostě baví.

Z ASISTENTKY ŠÉFKOU DRUŽINY

Vzpomínáte si na svůj první pracovní den ve škole? Jaký byl?

Asi trochu hektický, protože jsem běžela se synem poprvé do mateřské školy, nechala ho tam se slzou na krajíčku, pak jsem běžela do školy na slavnostní zahájení, kde jsem poprvé viděla „svoje“ druháky a nikoho jsem tam neznala. Stejně jsem byla myšlenkami pořád ve školce.

Jak dlouho v čeladenské škole pracujete a jak se měnila vaše pozice?

Tak teď budu muset trochu počítat. Ti „moji“ druháci, se kterými jsem začínala, tak ti letos maturují. Počkejte, takže právě dokončuju dvanáctý rok. Z asistentky pedagoga jsem se stala vychovatelkou a postupem času

Pokud se vám podaří děti zaujmout nebo rozvinete jejich vlastní nápad, tak je to krásná práce.

i vedoucí vychovatelkou. Měla jsem a mám štěstí na lidi kolem sebe, kteří se mnou měli a mají neskutečnou trpělivost, protože se stále mám co učit.

Vedoucí vychovatelka se ze mě stala díky paní ředitelce Janě Satinské, která po nástupu do funkce ředitelky školy měla ve své vizi i rozšíření školní družiny. A povedlo se, v družině se staráme o stovku dětí, které jsou rozděleny do čtyř oddělení.

Čeladenská školní družina je v regionu pověstná – například právě vysokým počtem dětí nebo tím, jak propojuje školní kroužky s činnostmi družiny. Jak se to podařilo?

To mě moc těší, že to říkáte. Máme významnou oporu ve vedení školy a také nás podpo-

ruje zřizovatel. To je vidět na vybavení celé školy i samotné školní družiny.

Na začátku bylo jedno oddělení s 25 dětmi, takže vyšlo sotva na prvňáky a druháky. Pak jsme mohli přijmout 15 dětí navíc a vzniklo druhé oddělení družiny. A když se stala ředitelkou paní Satinská, tak ta se pustila do „boje“ s úřední mašinerií a podařilo se jí zajistit navýšení kapacity školní družiny na 100 žáků. Takže teď máme čtyři oddělení a přijímáme žáky od první po pátou třídu. Pod vedením paní ředitelky jsme rozšířili i provozní dobu školní družiny a tak začínáme už v 6:30 ráno a zavíráme až v 17:00.

Když už mluvím o paní ředitelce – ta patří mezi pár „osvícených“ ředitelů, kteří berou školní družinu jako rovnocennou součást

školy. Díky ní mají vychovatelky ve škole svoje zázemí, kabinety i svoje místo ve sborovně. Víím, o čem mluvím, na jiných školách to tak není.

Na co jste – v souvislosti s družinou – hrdá? Co se vám povedlo?

Mohla bych toho říct spoustu. Třeba že jako jedna z mála školních družin jsme aktivně zapojeni do projektu Světové školy nebo že se zúčastňujeme různých charitativních projektů. Ale nejvíc hrdá jsem na to, že s dětmi pracují v naší družině vychovatelky, které jejich práce baví. Dětem se věnují a děti ví, že jsou v družině pro ně a že se na ně mohou vždy obrátit. Víte, co je fajn? Že se na vychovatelky obrací i straší žáci, kteří družině již odrostli. Přijdou poprosit o pomoc, když jim něco chybí, nebo přijdou prostě jen tak, popovídat si a zavzpomínat. Taky nám chodí pomáhat při celodružinových akcích. Prostě jsme si je tak vychovali. Tohle nám na ostatních školách můžou opravdu závidět. A máme ještě jednu „specialitku“ a tou je oslovení, pro děti jsme prostě „paní družin“.

DRUŽINA NA ŠTĚDRÝ DEN?

A naopak – jaké jsou plány do budoucna? Čeho byste ještě chtěla dosáhnout?

Vytvořit podmínky pro družinku tak, aby do ní chodily děti rády a aby s nimi pracovaly spokojené vychovatelky. Takže plán číslo jedna je stabilizovat tým vychovatelek, protože dobrá vychovatelka je nedostatkové zboží. Je v práci každé odpoledne, nejlépe do pěti hodin. Má na krku houf dětí, které nesedí v lavicích, ale jsou neustále v pohybu – na kroužek, z kroužku, na záchod, do šatny, do tělocvičny, na hřiště.... Prostě jednou nohou v kriminále.

Taky bychom si přáli, aby byla celá družina v přízemí školy, všechna oddělení pěkně pohromadě. Teď máme dvě oddělení v přízemí a dvě v prvním patře ve třídách, kde se dopoledne učí a dopoledne je tam družina. Ale už se to pomalu začíná rýsovat, během prázdnin by se místnost bývalé cvičné kuchyňky měla proměnit na učebnu pro naše oddělení Kořata. Tak doufám, že se nám to podaří.

A jak bude školní družina vypadat za deset nebo dvacet let?

Trochu se bojím, aby se družiny nestaly „nafukujícím se“ odkladištěm dětí. Už teď čtu s husí kůží příspěvky o tom, jak se školní družiny otevírají i během vánočních prázdnin a děti jsou v družině i na Štědrý den dopoledne. Ne že by mi vadilo jít v tento den do práce, ale je mi líto těch dětí a vlastně i rodičů, že nemohou být spolu. A taky se bojím, aby se nezvyšoval počet dětí, které má na starosti jedna vychovatelka. Schválně – tip-

něte si, kolik dětí může mít na starosti jedna vychovatelka? Je to 30 dětí. Myslím, že je to prostě hodně, kdysi bývalo v družině maximálně 25 dětí, ale pak se počet zvedl na 30. Už jsme četla někde úvahu o tom, že by se strop měl opět zvyšovat. Tak já doufám, že i poslanci a ministři mají zdravý rozum....

DRUŽINA ON-LINE

Vraťme se od plánů do reality, tedy do časů nedávných „koronavirových prázdnin“. Na rozdíl od jiných škol jela družina on-line. Jak to vzniklo?

Když už jsme byli doma delší dobu, tak mi začalo být líto, že přicházíme o naše tradiční oblíbené akce a aktivity, třeba o karneval, velikonoční dílničky... Zkusili jsme poslat dětem společně s úkoly i dopisy s omalovánkami, luštěním a zábavnými úkoly, aby neměly pocit, že ze školy dostávají jenom učení. Jak se období izolace prodlužovalo, tak nám kontakt s dětmi chyběl čím dál víc a z médií se pořád jen linula nová a nová čísla o šíření viru. Také se dokola mluvilo o proměně českého školství a o počítačové gramotnosti dětí a učitelů, výuka se přesunula do on-line prostředí. Ale škola, to přece není jen učení, ale taky družina a volný čas dětí. Pak jsem na Facebooku narazila na nápad jedné družiny, která vytvořila pro své děti webové stránky – prostě on-line družinu.

Jste tak počítačově zdatné?

To vůbec ne. Navíc nápad je jedna věc, ale k realizaci vedla dlouhá cesta. Potřebovala jsem pro svůj záměr získat podporu vedení a hlavně kolegyň. Jsem jim opravdu vděčná, že mě neposlaly do háje a šly do toho se mnou. Díky tomu vznikly stránky družinka-trochu-jinak.webnode.cz. Začali jsme tématem Velikonoce, každý den jsme během velikonočního týdne přidaly jeden příspěvek. Vypadá to jednoduše, ale byly za tím hodiny a hodiny práce. Stránky jsme totiž dělaly samy, žádný webmaster, takže vznikaly metodou pokus/omyl. Stejně tak naše videa, střihání v jednoduchém programu nám dalo zabrat. Ale já myslím, že se to povedlo. Měli jsme radost, když od dětí a rodičů přišly první reakce. Denně na naše stránky nakouklo tak dvacet třicet lidí. A jaké mám pocity? Jednoznačně ty nejlepší! Mám radost, že jsme nesešly doma s rukama v klíně, ale i my jsme svou práci „inovovali“ a dokázali jsme, že jde provozovat i zájmové vzdělávání distančně. A děkuji dětem a rodičům, že nás v tom nenechali samotné...

POPRVÉ TŘI TÁBORY

Letos chystáte tři příměstské tábory – tolik jich je kvůli koronaprázdninám?

Tři tábory jsme nabízeli již třikrát, ale ani jednou nebyl ze strany rodičů o třetí termín zájem, takže jsme ho vždy zrušili. V letošním roce je to jinak. Mimořádná situace ve světě způsobila, že hodně lidí si vyčerpalo dovolenou nebo prostě zůstávají doma, takže jsme naplnili všechny tři turnusy.

Jak probíhají jejich přípravy?

Protože ani my jsme do poslední chvíle nevěděli, zda nám tábory ministr zdravotnictví povolí, tak jsou pro nás tyto dny trochu hektické. Plánujeme a připravujeme s kolegyňmi program pro téměř sedmdesát dětí, které se nám během těch tří týdnů vystřídají.

Jak se na ty tábory těšíte vy osobně?

Ostatní pracovníci školy jsou rádi, že v červnu naposledy zazvoní a mají klid, a vy zase nastupujete „do první linie“...

Já osobně zajišťuju hlavně ten první na téma Filmový festival a pak budu pomáhat na tom třetím. U tábora vždy záleží na tom, jaká se sejde „parta“. A když se to povede, tak to baví děti i nás. Horší je, když to skřípe, to je potom doslova šichta. Asi se budu opakovat, ale když máte kolem sebe lidi, na které je spoleh a se kterými si rozumíte, tak je to fajn práce.

ČTU DETEKTIVKY,

TŘEBA SE JEDNOU BUDOU HODIT

Ještě k životu ve škole a zároveň k soukromí. Jak si vaše dvě děti bydlení ve škole užívaly?

Dcera už je dospělá a studuje v Olomouci, o pedagogice nechce ani slyšet... Syn končí devítku a bude pokračovat na průmyslovce ve Frýdku-Místku, takže v mých stopách také nepůjde. A to bydlení? Oba si stěžují, jak to bylo nespravedlivé, že chodili do školy, kde zároveň pracovala jejich maminka. Vždycky jsem se totiž dozvěděla o všech jejich prohřešcích ihned z „první ruky“ a ještě za tepla, zatímco rodiče ostatních spolužáků se tyto věci dovídali asi tak dvakrát ročně na třídních schůzkách. A bydlení ve škole? Dcera chodila po vyučování domů klidně i s hodinovým zpožděním, protože si ještě hrála před školou s kamarády, a syn mohl vyrazet z domova klidně i za pět osm a přesto vyučování stihnul včas. Od září to bude horší, vlakové nádraží má přece jen dál od domu.

A co to znamená pro rodinný život?

Můžete si udělat třeba grilovačku a pozvat přátele? Nebo jít běhat na hřiště?

Asi by to šlo, ale nám při takových akcích chybí soukromí, takže vyrazíme na zahradu ke známým nebo k rodičům. A běhání? Asi bych chtěla říct, že denně po práci kroužím hodinku na hřišti... Ne, nechodím. Odpoledne jsem na hřišti s družinou a to se vylítám docela dost. Ale něco vám prozradím. Když v srpnu padají hvězdy, tak se nejlépe pozorují právě z plochy školního hřiště. To si za teplé noci prostě lehnete a koukáte vzhůru na oblohu a promýšlíte si, co si budete přát, až bude padat.

Pořád mluvíme o škole, družině, případně rodině, ale co vy?

Co děláte, když nic neděláte?

Ve volném čase se zabývám zločinem a zejména mě zajímají vraždy. Tedy ne tak úplně doslova, jen sleduji, jak to dělá slečna Marplová či Hercule Poirot a snažím se odhalit pachatele a jeho motiv ještě před závěrečným rozluštěním. Pořád čekám na to, zda se mi nabyté zkušenosti a vědomosti podaří uplatnit i v práci. Například při pátrání po ztraceném cvičebním úboru ze školní šatny, nebo při odhalování pachatele, který nechal na koberci rozházenou stavebnici.

A v době delšího volna, pravidelně během vánočních prázdnin, se s chutí vrhám na pletení, které téměř nikdy nedokončím. Takže po posledním „vánočním záchvatu“ mám jednu a půl ponožky a je červenec, že?

Vladislav Sobol

7 OTÁZEK

Nejoblíbenější místo v Čeladné a okolí:

Kadeřnictví Jany Pečivové nebo příroda v Podolánkách.

Nejoblíbenější hospoda/restaurace/kavárna v Čeladné:

Kavárna Amici na náměstí.

Když tam jdete, co si dáte:

Prossesco (s kamarádkou, každá dvě deci...).

Nejmilejší místo ve škole:

Všude tam, kde jsou mí přátelé a nebo tam, kde je ticho.

Nejoblíbenější jídlo od školních kuchařek:

Rýžový nákyp s meruňkami nebo segedínský guláš.

Nejoblíbenější aktivní činnost:

Procházky a nejlépe s kamarádkou, abychom cestou mohly probrat „důležité věci“.

Nejoblíbenější pasivní činnost:

Lenošeni, četba a hraní společenských her.

Když máte kolem sebe lidi, na které je spoleh a se kterými si rozumíte, tak je to fajn práce.

Správce hřbitova informuje

Letos je tomu deset let, kdy jsem převzal správu hřbitova v Čeladné. Deset let (od května 2010) uplynulo jako voda a mnohé se změnilo k dobrému.

Díky pochopení rady obce byla provedena celková rekonstrukce smuteční obřadní síně (SOS), vnitřní a venkovní úpravy. K původnímu kontejneru byly navíc doplněny kontejnery na papír, plasty a sklo. Rovněž byl zaveden průběžný úklid SOS včetně WC a navíc úklid před obřadem. Zlepšila se, až na malé výjimky, také platební kázeň (platba za hřbitovní místo).

Rovněž se zlepšila péče o hroby. Dnes jich je zanedbaných daleko méně, než před deseti lety. Dokončili jsme také očíslování všech pomníků i urnových hrobů novými čísly a zanesli celý hřbitov do digitální podoby, což pro mne byla nejnáročnější práce.

Co mne těší

Hlavně platební kázeň občanů za nájmy hrobů, mile jsem překvapen také čistotou WC, protože právě znečištění toalet jsem se obával nejvíc. Těší mne, až na malé výjimky, péče o hroby (plevání hrobů) a pořízení nových pomníků, čímž se zlepšuje architektonická kultura a kvalita hřbitova. A také – vzhledem k tomu, co občas vidíme v televizi – musím mít radost z toho, že čeladenské hroby nejsou poškozovány vandaly.

Co mne mrzí a s čím nejsem spokojen

Největším problémem je odpadové hospodářství. Bohužel, mnozí občané, kteří se starají o hroby svých bližních, nedovedou třídit odpad. Máme vlastně čtyři nádoby na odpad: kontejner, kde patří zemina, zvadlé květiny, listí a dřevo. Dále kontejnery na papír, plasty a sklo. Pořídil jsem pár fotografií, které dokládají, že v kontejneru na zeminu je všechno – plasty, sklo i papír, ba dokonce si někdo hřbitovní kontejner spletl s odběrným místem nadměrného odpadu, když do něj dal manželskou postel z nekvalitního materiálu (která dlouho nevydržela při vytváření hodnot lásky).

Je nutné si uvědomit, že odpadové nádoby slouží výhradně pro potřeby hřbitova a ne pro široké okolí. Odvoz odpadu stojí obec nemalé finance a díky třídění můžeme ušetřit. Taky to svědčí o kultuře obyvatel.

Rovněž žádám všechny, kteří opravují hroby, aby zbylou zeminu (hlínu) nedávali vedle kontejneru, ale do kontejneru, a nebo si ji odvezli. I když se zlepšila starost o hroby, myslí se tím plevání hrobů, přesto ještě máme některé hroby velmi zanedbané, zarostlé plevelem a trávou. Majitele hrobů si neuvědomují, že plevel z jejich hrobů se přenáší na ostatní hroby. Jak k tomu přijdou ti, kteří se o hroby svých bližních řádně starají? Také prosím, abyste za pomníky hrobů nenechávali schované lampy, vázy, olej a další věci, které se mohou jednou hodit. Hřbitov je posvěcená půda a ne skladiště.

Co nás čeká v budoucnu

Bude potřebné vyřešit v SOS vytápění na obřady v zimním období. Stávající topná tělesa jsou zastaralá a neefektivní. SOS je zbytečně velká a pak se topí zbytečně. Rovněž bude třeba změnit a přestavět interiér SOS. Venku na hřbitově chceme zrušit dvě plechové boudy, které tam zbytečně hýzdí prostředí, a dokončit krásný zděný plot kolem celého hřbitova.

Zazněly různé další návrhy jak zefektivnit interiér hřbitova, například rozmístit po celém hřbitově odpadové pytle. Většina návštěvníků hřbitova se mnou jistě bude souhlasit, že by to ke vzhledu hřbitova nepřispělo. Odpadové místo (kontejnery) bude jen jedno a sice to stávající.

Poděkování

- Radě obce za starost o hřbitov (zajištění firem při rekonstrukci SOS),
- udržbářské četě při OÚ v Čeladné,
- paní Košťálové za úklid,
- firmě Astra Otava za starost o zeleň,
- panu Zápalkovi za odvoz kontejneru,
- panu Honkýšovi za zajišťování hudební produkce při obřadech.

Prosby a upozornění

- Nežádejte správce hřbitova, aby Vám doporučil nějakou kamenickou firmu. Tu si musíte najít sami.
- Nevyhazujte z hrobu

VOLNÉ HROBY K PRONÁJMU

Číslo	Druh hrobu
č. 32	jednohrob
č. 44	jednohrob
č. 62	jednohrob
č. 159	jednohrob
č. 165	jednohrob
č. 193	dvojhrob
č. 239	jednohrob
č. 259	jednohrob
č. 279A	jednohrob
č. 292	jednohrob
č. 415	jednohrob
č. 449	dvojhrob
č. 550	dvojhrob

hřbitovní čísla.

- Chci podotknout, že nová hrobová místa jsou jen pro občany žijící v Čeladné (trvalé bydliště).
- Pokud budete chtít nový hrob, snažte se využít hroby, které jsou opuštěné a které Vám mohou být pronajaty. V krajním případě pak můžeme pronajmout místo na nové části hřbitova.
- Prosím ty, kteří tak neučinili, aby mi nahlásili urny, které dáváte do klasických hrobů, abych je mohl zaznamenat do hrobové knihy. Rovněž u urnových hrobů bych prosil o nahlášení nových urn, které umístíte do urnových hrobů.

Statistika

- urnové hroby: 165, dvouhroby: 413, jednohroby: 134, dětské hroby: 4, trojhroby: 14, hrobka: 1.
- vojenské hroby: 2, sociální hrob: 1.

Od 1. 1. 2020 do 7. 6. 2020 proběhlo v SOS 8 pohřbů, což je rekordní počet. Běžně bývají v SOS v průměru 4 pohřby za rok. Církevních pohřbů bylo 9.

Je potřeba si uvědomit, že obecní úřad na chodu a údržbě hřbitova nevydělává, spíše na něj doplácí. Vzhledem k tomu, že ceny za pronájem hrobů jsou v porovnání s ostatními obcemi v okolí nízké, a navíc v případě pohřbu, ať církevního nebo civilního, obec pozůstalým vyplácí pohřební příspěvek. Tato výhoda platí pouze pro občany s trvalým pobytem v obci. Neplatí pro přespolní a také pro pohřby, kdy se koná rozloučení v úzkém rodinném kruhu.

Proto bychom si těchto výhod měli vážit a dávat to znát dodržováním pravidel, péčí o hroby svých blízkých a zachováváním pořádku a čistoty na hřbitově.

Jaroslav Kozel
správce hřbitova v Čeladné

MICHAL DAVID

-ZAS BUDE OK-

Speciální koncerty pro 1000

9. 7. 2020

ČELADNÁ

Přeloženo na září
vstupenky zůstávají v platnosti
a dále: Knihkupectví Globus Čeladná

Ladná Čeladná 2020 ZRUŠENA!

Organizátoři se tak rozhodli s ohledem na aktuální epidemiologickou situaci na Frýdecko-Místecku a Karvinsku. Program festivalu se přesouvá na rok 2021. O případných změnách v programu budeme včas informovat. Prodané vstupenky zůstávají v platnosti pro příští ročník.

„Je nám to moc líto, i když jsme byli připraveni zorganizovat festival o kapacitě tisíc lidí, bohužel s ohledem na aktuální situaci v kraji musíme festival zrušit. Budeme se snažit celý ohlášený program přesunout na příští rok. Většina interpretů s tím již nyní počítá. Pokud by ale přece jen došlo k nějaké změně, včas na ni návštěvníky upozorníme,“ upřesňuje

ředitel festivalu Jindřich Vaněk s tím, že všichni mohou být klidní, všechny dosud prodané vstupenky na letošní ročník Ladné Čeladné zůstanou v platnosti pro příští ročník festivalu.

„Je možné požádat si i o vrácení peněz za vstupenku. Pokud si ale návštěvníci ponechají zakoupené vstupenky na příští rok, vyjádří tím festivalu svou podporu. Všem příznivcům Ladné Čeladné za to předem děkujeme. Podrobnější informace uveřejníme v nejbližší době na webových stránkách festivalu a na našem facebookovém profilu. Těšíme se na Ladné Čeladné příští rok,“ dodává za organizátory Jindřich Vaněk.

Ladná Čeladná
PÁTEK 7. SRPNA 2020: VLTAVA VYPSANÁ FIXA, BATIAR GANG
SOBOTA 8. SRPNA 2020: JANEK LEDECKÝ ČECHOMOR a MARTINA PÁRTLOVÁ, NEDIVOČ / KACZI, NATY HRYCHOVÁ
Přeloženo na 2021
vstupenky zůstávají v platnosti
...tohle je festival pro celou rodinu

Portáši na Opálené

V sobotu 25.7. 2020 od 10h

- od 10h STŘÍHÁNÍ OVCE V BESKYDECH

- Stříhání novozélandským a evropským stylem
- Ukázka ručního zpracování ovčí vlny
- Dětský valašský soubor Malá Rusava z Bystřice pod Hostýnem (hry, písně, tanec) za doprovodu cimbálové muziky
- Soutěže pro děti

- od 14h:

- Cimbálová muzika, folklórní taneční soubory
- Portáši z Valašské Bystřice
- Trombitáši Štefánikovci z Púchovskej doliny
- Vystoupení kumštýřů a fakírů z celého světa
- Přátelé z Novotě SK, tradiční výroba sýrů
- Slavnostní zapálení vatry
- Slosovatelné vstupné, Tombola o hodnotné ceny,

1. Cena - urostlé jehně

Vstupné 130kč, děti zdarma

Jehněčí speciality
Borůvkové knedlíky
Opálenská Portášovka
Pivo Portáš

Beskydské rehabilitační centrum Čeladná

Galerie Lara

Vás zve na výstavu obrazů
výtvarné skupiny KRUH

Tančící barvy

12. 6. – 5. 8. 2020

Jana Pavelková: Zrození života

Martin Pavelka, Eliška Pavelková, Jana Pavelková,
Alfia Procházková, Marie Slavíková

Výstava je prodejní, galerie je otevřena denně od 9 do 21 hod.

PROGRAM NA ČERVENEC

Zdravotní cvičení

skupina I - úterý 9:00–11:00

skupina II - čtvrtek 9:00–10:00

Posezení v klubovně, společenské hry

úterý 14:00–17:00

Kurz angličtiny pro mírně pokročilé
prázdniny

ČERVENCOVÉ AKCE

Oklikou do Pařezu

čtvrtek 2. 7., 14:30

Akce proběhla před vydáním zpravodaje.

Letní cesta do Pstruží

čtvrtek 9. 7., 14:30

Společná vycházka, po dosažení naší oblíbené destinace se občerstvíme v restauraci Vlčárna. Tam jdeme podél řeky, zpět horem. Sraz 14:30 před DPS.

Palkovické Hůrky (vč.rozhledny)

STŘEDA 15. 7., 8:40

Po třech letech repríza výletu pro zdatnější turisty, vlakem v 9:04 do Frydku, odtud busem v 9:43 do Chlebovic a pak již pěšky přes Palkovické Hůrky k Myslíkovským Lurdám a k cíli v Areálu Na Mlýně v Kozlovicích. Zde doplníme kalorie a busem se přesuneme do Frenštátu a odtud domů. Pěší středně náročná trasa cca 9 km. Sraz v 8:40 před DPS, návrat nejp. 17:30.

Po roce opět ke Zdeňkovi

čtvrtek 16. 7., 14:00

Tradiční prázdninová vycházka směrem ke kopci Žár s občerstvením ve výletní restauraci U Zdeňka (zde krásný výhled na Ostravici a Lysou), cesta tam i zpět cca 6 km. Sraz ve 14:00 před DPS, návrat dle situace.

Výlet do Vizovic a Luhačovic

čtvrtek 23. 7., 8:30

Hasičským busem zavítáme nejprve do Vizovic, kde nás čeká prohlídka zámku a oběd v blízké restauraci Zámecká Vrátnice. Posléze pokračujeme do Luhačovic, kde bude rozchod a každý se pokochá po svém. Sraz v 8:20 před DPS, odjezd v 8:30, návrat cca 19:00. **Zájemci hlaste se u p. Bernadyho, záloha 150-200 Kč dle počtu osob (vč. vstupů).** Přednost mají dříve přihlášení.

Chata Dukla

čtvrtek 30. 7., 13:30

Vydáme se nahoru podél Čeladenky a dojdeme opět po roce k Chatě Dukla, kde posejdíme v dobrém rozmaru. Zpět pěšky či busem. Sraz ve 13:30 před DPS. Méně zdatní mohou busem ve 14:03 (15:12) od Prosperu (zpět v 15:48, 17:35).

WWW.SENIORICELADNA.CZ

Návrat do běžného klubového režimu

Červen jakoby „normalizační“

Měsíc červen byl takovým postupným krokem k „normálu“, v klubovně již probíhaly karetní úterky a čtvrteční angličtina, poslední dvě úterní dopoledne se rozběhlo zdravotní cvičení skupiny I a čtvrteční odpoledne byly jako obvykle v tuto dobu výletní či vycházková. Proměnlivé počasí si s námi občas zažertovalo, nicméně ta voda je v přírodě k nezaplacení. V průběhu prázdnin budou mimo angličtinu probíhat všechny klubové aktivity, včetně čtvrtečního cvičení skupiny II. Tak nezbyvá než doufat, že nějaká drastická koronavirová omezení se již nevrátí, a i kdyby, tak to zase nějak přežijeme.

MÍSTO DO PSTRUŽÍ DO PAŘEZU

Poslední květnový čtvrtek jsme měli dle plánu vyrazit do Pstruží. Stepoval jsem v místě srazu a při pohledu na hroznou oblohu jsem předpokládal, že nepřijde ani noha. Kupodivu se nás sešlo alespoň sedm a cestou k nádraží jsme řešili „jít či nejít“ do Pstruží. Už to vypadalo, že to riskneme, ale nakonec přece jen zvítězila náhradní varianta Pařez, kde jsme v bezpečí pod stříškou v pohodě poseděli a Pstruží odložili na později.

INVAZE DO SKALKY

Týden poté už bylo hezky, což ve svém důsledku vedlo k obsazení převážné části terasy v restauraci Skalka v Kunčicích p. O. Jak už bývá zvykem, výprava se skládá z chodičů „a jezdičů“ a v cíli se

Cestou do Kunčic - asi to koupíme

obě skupiny sejdou. Tentokrát to skončilo nerozhodně 9:9.

platí vykašlat se na počasí. Díky, Kupčáci.

DOBŘÉ PALAČINKY V KNĚHYNI

Další čtvrtek se šlo podél Čeladenky s cílem v restauraci Kněhyně, tentokrát vzhledem k počasí převládli „jezdci“. Co se týče konzumního sortimentu, vyhrály palačinky se šlehačkou, a umocnily jako obvykle příjemné posezení v tomto podniku.

GRILOVAČKA BEZ OHNĚ

Silně zataženo, deštivá a bouřková odpolední předpověď, ale přece jen jsme grilovali, byť na elektrice... Já už jsem byl připraven celou akci odpískat, nicméně pár optimistů se nakonec přemístilo autem, v místě se ještě přidali další, takže jsme narychlo pořídili proviant a chystali se zapálit vatru. A ono přece jen spustilo, takže lavičku a židle honem pod terasu, kde jsme v prima náladě pojedli, popili, nasmáli se a střídavě drbali a krmili fenku Nelu. Někdy se fakt vy-

„HODINKOVÁ“ CESTA POD STOLOVOU

Tentokrát bez stresu, jak bude, zmoknem či nikoliv... Takže busem k transformátoru a pak hodinku procházkou ke Kolibě, kde nám pan šéf opět ochotně otevřel o hodinku dříve. Posléze hodinka k občerstvení a výměně informací a pak dolů k vlaku či do BRC na přednášku pana Andrla, jež trvala také hodinku. Závěrem přijměte pozvání na naše další klubové akce s přáním dobrého vývoje pandemické situace.

Petr Bernady

Redukovaná grilovačka u Kupčáků

Zastavení na cestě pod Stolovou

Výstava Stavby čtvrtstoletí ze Senátu do Čeladné

První zastávku putovní výstavy Stavby čtvrtstoletí naplánovali organizátoři v Čeladné, kam se přesunula rovnou z vernisáže v Senátu Parlamentu ČR. Zdá se to i logické: z 21 vystavených staveb jsou hned tři z nich z naší obce! Konkrétně jde o BRC, hotel Miura a nové vlakové nádraží.

Cílem projektu Stavby čtvrtstoletí je představit to nejlepší z novodobého českého stavitelství za posledních 25 let. „Přihlašují se projekty z celého spektra stavebního oboru. Od dálnic až po kostely, od administrativních center až po rekonstrukce památek,“ řekla Petra Miškejová, která s nápadem před časem přišla.

„Porevoluční raketový start obce, který mohl všechny vylekat, prokázal v dlouhodobém horizontu své opodstatnění a to, že se u nás podařilo propojit soukromé investice s potřebami veřejnosti v jeden koncepční celek. Svědčí o tom i tři stavby zařazené do celostátní vý-

stavy Stavby čtvrtstoletí a mnoho dalších reprezentativních staveb a rekonstrukcí, které jsou součástí projektu,“ zhodnotil akci starosta Pavol Lukša.

Výstava je putovní a postupně zavítá do všech krajů České republiky. „Je nám ctí, že se obec Čeladná zapojila a přivítala výstavu jako první,“ dodala Petra Miškejová.

Další informace o výstavě na webu stavbactvrtstoletí.cz.

red

Výstavu přijela zahájit autorka projektu Petra Miškejová

Navzdory nevlídnému počasí přišli radní, zastupitelé i hosté

Místostarostka se starostou u panelu s oceněným nádražím

Šéf BRC pro Polar: „Je to pro nás dárek k 20. výročí BRC!“

Poutavě zpracovaná výstava lákala k prohlídce i ke čtení

Hned po zahájení byly panely v obležení místních obyvatel

SLOVO ŘEDITELKY

VŠECHNO BYLO JINAK

Školní rok 2019/2020 skončil. Začal jako každý jiný a jako každý jiný se v prvním pololetí i odvíjel.

Druhé pololetí jsme začali zvolna: v únoru skotčila chřipka tolik žáků, že nezbylo než vyhlásit chřipkové prázdniny. Pak vyjeli sedmáci na týdenní lyžařský výcvik a ještě se nám do února vklínily týdenní jarní prázdniny.

V březnu jsme nasadili svěží pracovní tempo, ale přišel „Den D“ – 10. března nám bylo oznámeno, že od následujícího dne mají žáci zákaz vstupu do školy. Kvůli koronaviru Covid-19 byl v naší zemi vyhlášen nouzový stav a na všechny dopadly důsledky četných bezpečnostních opatření. Od 11. 3. jsme se ocitli v divočase plném rozpaků, nejistot i obav. Zahájili jsme distanční výuku. Po kostrbatých začátcích jsme si našli cestu, jak pracovat s žáky na dálku co nejlíp. Postupná uvolňování bezpečnostních opatření rozpouštěla nepříjemné pocity, nejistota se zmenšovala a bylo líp a líp.

Učitelům nemálo zamotala hlavu závěrečná klasifikace. Podle vyhlášky MŠMT O hodnocení výsledků vzdělávání žáků ve druhém pololetí školního roku 2019/2020 ze dne 27. 4. 2020 dostali na konci roku stejné známky jako v pololetí, v některých případech za obrovskou snahu a pili během distanční výuky i lepší.

BYLO VŠECHNO JINAK?

Říká se, že když je zle, lidi se semknou, jsou ohleduplnější, přátelštější, ochotnější – že funguje soudržnost. A je to tak. I spolupráce školy s rodinami nabyla nových rozměrů. Každodenní komunikace vedla k obrovskému sblížení učitelů s žáky i rodiči. Lidi opět svým konáním potvrdili, že jsou schopni dobře pracovat ve ztížených podmínkách. Že si dokáží zachovat klidnou hlavu, optimismus i smysl pro humor.

Takže nebylo všechno jinak. Druhé pololetí jsme zvládli díky stále stejně snaživým žákům, stejně obětavým rodičům, flexibilitě učitelů a ne-li stejné, pak ještě větší podpoře ze strany zřizovatele.

Přeji Vám všem krásné léto, pohodovou dovolenou a dětem báječné prázdniny.

Jana Satinská

WWW.ZSCELADNA.CZ

ŠKOLNÍ PORADENSKÉ PRACOVISTĚ

Bezpečné prázdniny

Huráá, konečně vytoužené prázdniny a dva měsíce volna! Ono se řekne dva měsíce volna, jenže pro mnohé pracující rodiče může být období prázdnin náročnější, než běžný školní rok. Všichni se těšíme na letní tábory, děti na nové kámoše, koupání, běhání po venku a dovádění mnohdy mimo dosah rodičů. Může se i stát, že během prázdnin zůstávají některé děti samy doma, bez dozoru rodičů, a proto je dobré jim připomenout pár užitečných rad pro bezpečnější prožití letních prázdnin. Následující body vycházejí z doporučení Oddělení prevence Moravskoslezského kraje Policie ČR.

Pár tipů pro mladší děti, na I. stupni základní školy:

- Nikdy nikomu cizímu neotvírejte a neříkejte do domácího telefonu, že jste sami doma.
- Při odchodu z domu byste měli uzavřít okna, uzamknout hlavní dveře.
- Nechte rodičům vzkaz, kam a s kým jste šli ven, popř. kdy se vrátíte.
- Nenastupujte s cizími lidmi do výtahu.
- Nenoste klíče ani mobilní telefon viditelně a neodkládejte je mimo svůj dosah, třeba na hřišti.
- Nebavte se na ulici nebo na hřišti s cizími lidmi, nic si od nich neberte a nikam s nimi nechoďte.
- Při hrách, a to nejen v lese, můžete narazit na munič, s touto nikdy nemani-pulujeme a ihned přivoláme dospělého nebo voláme na linku 158 (v případě manipulace s municí může dojít ke zranění, které může vést k trvalým následkům).
- Při koupání v neznámých vodách respektujeme doporučení jako je zákaz skákaní do vody nebo zákaz koupání – každé takové upozornění má svůj účel a je tam umístěno z nějakého závažného důvodu a ne proto, že by vám dospělí záviděli, že máte prázdniny a můžete si užívat, zatímco oni musí chodit do zaměstnání.

Cyklovýlety nebo jízda vozidlem

- Před tím, než vyjedete s kamarády na kole někam na výlet, zkontrolujte si povinnou výbavu svého jízdního kola a nezapomeňte na přilbu!
- Tak jako na jízdním kole musíte dbát bezpečnosti, také při jízdě vozidlem, jako spolujezdec, musíte dodržovat určitá pravidla – jedním z nich je, že musíte být připoutáni bezpečnostním pásem (nejen, že za nepřipoutání hrozí pokuta, ale také vám bezpečnostní pás může při srážce zachránit život).

A pár rad pro starší děti, na II. stupni základní školy:

I v období letních prázdnin se může stát, že počasí venku zrovna nesvádí k venkovním hrám a tak usedáte k televizi, počítači nebo mobilním telefonům. V rámci prevence rizikových forem chování jsme si ve škole mnohokrát povídali o nástrahách internetu a nevhodném chování na sociálních sítích, proto mějte stále na paměti, že počítač vám kamarády nevynahradí, myslíte také na to, že pohyb na čerstvém vzduchu je mnohem zdravější než sezení u počítače.

- Nevěřte všemu, co na internetu píšou a přesto, že navazujete třeba zrovna nová „on-line“ kamarádství, nezapomeňte, že i v bezpečném prostředí vašeho pokojíčku na Vás mohou číhat různá nebezpečí.
- Zabezpečte správně svůj počítač – heslem, antivirovým programem apod.
- Chraňte své soukromí – nesdělujte svá telefonní čísla, rodná čísla, adresu bydliště.
- Nikomu neposílejte své intimní fotografie, neodpovídejte na neslušné, vulgární nebo hrubé e-maily či vzkazy.
- Nedomlouvejte si schůzku přes internet, aniž byste o tom řekli někomu jinému.
- Nesdělujte informace o tom, kde se pohybujete nebo že odjíždíte např. na dovolenou apod.

V tomto příspěvku je uvedeno jen pár základních pravidel bezpečného pohybu na sociálních sítích, pro hlubší seznámení s touto problematikou doporučuji nejenom dětem, ale i rodičům webové stránky E-bezpečí, na kterých se dozvíte vše, co potřebujete vědět k tématu bezpečně na netu.

Zdroj: Oddělení prevence Moravskoslezského kraje

DEN DĚTÍ tentokrát tak trochu jinak

S koncem jara přichází 1. červen – Mezinárodní den dětí. Ten letošní jsme však díky mimořádným opatřením slavili netradičně až v posledním červnovém týdnu. A vězte, že stál za to.

Nemálo jsme si ve škole lámali hlavy, jak zajistíme Den dětí v této mimořádné situaci, když tu přišel pan starosta s nápadem, že děti pozve do nově zrekonstruovaného Památníku Josefa Kaluse na Horní Čeladné.

A tak stál v pátek 26. června ráno před školou hasičský autobus v čele s panem Čajánkem, který nás i přes bouřku a vydatný déšť (na několikrát) v pořádku dopravil na místo.

Nejprve na děti čekala prohlídka školní třídy jako „za starých časů“. Mohli jsme si vyzkoušet, jak „pohodlně“ se kdysi žákům sedělo ve škamnech. Nutno říci, že někteří z vyšších ročníků se z nich málem nevysoukali ven. Přišlo i na kalamář a místo pro odkládání husího brka. Ze třídy jsme se přesunuli do nově zřízeného útulného pokoje, kde prý bývala sborovna, ředitelna, kabinet a byt tehdejšího řídícího, Josefa Kaluse, vše v jednom. Po prohlídce interiérů a sklepních prostor na děti čekalo ještě jedno překvapení – párek v rohlíku a pitíčko.

Posilnění nejen fyzicky, ale i duševně, jsme se před polednem vraceli zpět do školy. Věříme, že se letošní netradiční dětský den žákům líbil a dlouho na něj budou vzpomínat.

RU

Druháci objevují, jak to bylo s kalamářem

Prvňáci jen koukají: Takhle opravdu dříve vypadala třída?

Prvňáci ve světničce pana řídícího

Lukáš Bražina v roli průvodce

Velké poděkování za občerstvení patří hotelu Prosper. Zaměstnanci Prosperu, Petra Krkošková a Pavel Mžík předvedli, že párek v rohlíku může být lahodnou pochoutkou a BEZ ČEKÁNÍ! Petra s Pavlem předvedli dětem, jak vypadá profesionál: zručný, obratný, milý a usměvavý

Loučení s deváťáky tentokrát v historických škamnách aneb Co vše tomu předcházelo

Druhé pololetí tohoto školního roku bylo, stejně jako běžné životy nás všech, poznamenáno koronavirovou pandemií. V následujících řádcích si můžete přečíst, jak jsme toto období prožívali – vnímali my s našimi nejstaršími žáky...

Když nám paní ředitelka prostřednictvím školního rozhlasu v úterý 10. března sdělila, že v souvislosti s nákazou Covid-19 bylo vládou vydáno Mimořádné opatření, na základě kterého se od 11. 3. 2020 uzavírají školy, radost některých žáků se mísila se smutkem, protože se právě těšili na nový termín Valentýnské diskotéky, která byla v únoru z důvodu mimořádných chřipkových prázdnin zrušena. Místo toho nastala výuka tzv. na dálku a všichni jsme si rychle museli zvykat na nové poměry.

Jak pandemie postupovala Evropou a světem a i v naší zemi se zvyšovala čísla nakažených, vládní opatření se prohlubovala a navyšovala se délka jejich trvání. Mnohým nám bylo pomalu ale jistě jasné, že se do školy jen tak nevrátíme, a proto se i další plánované akce jako např. Jarní slavnosti, kde bývají vždy žáci nejvyššího ročníku představování a „dekorování“, stejně jako poslední společný třídní výlet nejspíše jen těžko uskuteční.

Místo toho jsme všichni seděli doma u počítače nebo v ruce s „chytrým“ telefonem a zapojovali se do tzv. distanční výuky. Samozřejmě že někdo pravidelně a někdo spíše výjimečně. Vždyť přece ministr řekl, že to není povinné...

Dokonce i Česká televize kvůli nám spustila výukové programy pro domácí vzdělávání. Kdo jsme se chtěli jejím prostřednictvím věnovat přípravě k přijímacím zkouškám, mohli jsme dvakrát týdně sledovat Školu doma, ale až odpoledne, až jsme se dobře vyspali.

Nakonec 11. května nastala alespoň částečná změna. Kdo z nás deváťáků chtěl, mohl nastoupit do školy. Ale jen ten, koho čekaly 8. června přijímací zkoušky a kdo byl řádně „zarouškován“... Této možnosti nás využilo devatenáct. I tento počet žáků však dle předpisů nemohl být v jedné učebně, a tak jsme byli rozděleni do dvou tříd a aby toho nebylo málo, neměli jsme se ve škole ani potkávat.

Po přijímačkách jsme se do školy už tak moc nehrnuli. Zůstalo jen sedm statečných. Samozřejmě mnohé z nás již dávno předtím, než se v kalendáři objevil měsíc červen, zajímalo, jestli se vůbec uskuteční nějaké loučení tak, jak to deváťáci poslední roky měli. Uklidnila nás paní ředitelka. V druhé půlce května nám napsala, že rozlučkový ceremoniál se připravuje a že se včas a dle situace dovíme co a jak...

Naše dekorování a loučení vedení obce s námi proběhlo úplně jinak, než tomu bylo u našich předchůdců. Byl to zkrátka originál ostatně jako všechno v tomto roce!

V pátek 26. června jsme se všichni setkali v zrekonstruovaném Památníku Josefa Kaluse. (Tedy ještě předtím, než byl slavnostně otevřen pro veřejnost!) Bylo to také zvláštní, protože jsme se někteří „naživo“ viděli po třech a půl měsících.

Zarouškování, slavnostně oblečení a někteří i trochu mokří, protože dopolední boučka nás zaskočila, jsme se po prohlídce Památníku nasoukali do starých školních lavic. Pan starosta pod dohledem paní místostarostky svým projevem místy odlehčil vážnost chvíle a posléze jsme postupně z jeho rukou obdrželi Pamětní knihu, paní ředitelka nás dekorovala a samozřejmě jsme byli i zvěčněni. Ceremoniálu přihlíželi i někteří žáci II. stupně, takže alespoň maličko to připomínalo akademii. Na závěr celé akce jsme se společně vyfotili, ale to už venku a tedy bez roušek.

Naše úplně poslední společné třídní setkání nás čeká v úterý 30. června. Tentokrát opravdu v naší škole, v naší třídě, kam si přijdeme pro závěrečné vysvědčení. A pak se už definitivně vydáme na další životní cestu... Tak nám držte palce, ať nemá moc ostrých zatáček!

LM

Starosta Pavol Lukša popřál vše dobré a předal almanach...

...všem devátákům i devětačkám

S žáky se rozloučila i ředitelka Jana Satinská

Poděkování starosty ředitelce i třídní učitelce Lence Mikeskové

JAK JSME SI 30. ČERVNA UŽILI NETRADIČNÍ

Čekání na vysvědčení v první třídě

Obavy z toho, jak to „vízo“ dopadne

Předávání vysvědčení u prvňáků a netradiční blahopřání

Hned se musím podívat, jaké jsem dostal známky...

První opravdové vysvědčení!

A vysvědčení dostala i paní učitelka

KORONAVIROVÉ ROZDÁVÁNÍ VYSVĚDČENÍ?

S kytičkou pro paní učitelku

Hurá, jsou tam samé jedničky!

K vysvědčení patří i dárky

Důvod k úsměvu? Samé jedničky!

Devítka se loučila s úsměvem

A hoplá - začínají prázdniny!

Družina ve speciálním režimu

Hurá, hurá, hurá, konečně máme ve školní družině děti! Stejně jako školní vyučování, tak i odpolední pobyt v družince se nesl v režimu zvláštních opatření.

Počet dětí nesměl překročit 15 (dost podstatná změna – normálně jich máme v oddělení 30) a vychovatelky s nimi zůstaly ve třídě, kde probíhala dopoledne výuka. Skupiny jsme nesměli spojovat, takže se s hraním začínalo v 11:40 a končilo úderem 16. hodiny. Snažili jsme se vyhovět všem nařízením a doporučením, takže jsme pečlivě dbali na zvýšenou hygienu, nosili roušky a co nejvíce činností dělali venku.

Bohužel počasí nám nepřálo, protože přišlo, přišlo a přišlo. Pokud náhodou přestalo, tak jsme s dětmi okamžitě vyrazili ven. Třeba si zahrát na módní návrháře nebo hledat šneky. A že jich po dešti bylo! Šnečky jsme důkladně prozkoumali, přečetli si o nich pohádku, pátrali na internetu po informacích o jejich životě a samozřejmě, že jsme si šneky i namalovali. Zajímavé bylo povídání s chovatelkou afrických šneků, která nám jednoho donesla do družinky ukázat. Kluci i holky měli spoustu zvědavých otázek a chovatelka pokud věděla, tak odpovíděla. Odpoledne jsme měli spoustu času, protože děti neodcházely do kroužků, tak jsme zvládli společně namalovat obrázky pro charitativní projekt „Kartičková výzva“, který podporuje pacienty v nemocnicích a seniory v sociálních zařízeních. Také jsme

Možná, že sledujeme budoucí módní návrhářky...

se zapojili do soutěže „Naděje v medicíně“, kterou vyhlásila Česká lékařská komora. Všechny obrázky budou vydraženy v aukci, jejíž výtěžek bude věnován oddělení dětské onkologie v Praze–Motole. My doufáme, že se ty naše budou líbit.

Prázdniny klepou na dveře, my už jsme je pootevřeli a tak trochu víme, co za nimi čeká. Víme a tak trochu prozradíme: Budou tři týdny letního provozu školní družiny, takzvané „příměstské“ tábory. Začátkem

července začínáme „Filmovým festivalem“, pak zažijeme dobrodružství „Pod pirátskou vlajkou“ a poslední týden se vydáme „Se zvířátky do pohádky“. Snažíme se pro téměř osmdesát dětí připravit pestrý a zajímavý program a pevně věříme, že už nám ho žádná epidemie nepřekazí. Držte nám palce. O tom, jak to dopadlo, vám přineseme zprávu v prázdninovém vydání zpravodaje.

Mar.

Tři výtvarníci na bedně

Základní škola Karla Svobinského v Kunčicích pod Ondřejníkem v letošním školním roce vyhlásila výtvarnou soutěž „Zima na dědině“.

S chutí jsme se pustili do díla. V hodinách výtvarné výchovy žáci malovali, kreslili, tiskli a stříhali. Podařilo se nám zachytit atmosféru mikulášské nadílky, masopustu, tříkrálové sbírky, zimních sportů a radovánek na sněhu.

Získali jsme tři přední místa: Klára Formánková z první třídy, Matyáš Jasník z druhé třídy a Lucie Weissová z třetí třídy. Vítězům gratulujeme a přejeme hodně výtvarných nápadů.

J. Traganová

Klára Formánková

Lucie Weissová

Matyáš Jasník

Každá škola má svůj konec, jako měla začátek

Nejprve opustili náruč rodičů, když vstoupili do školky. Teď přišel další krok a předškoláci se chystají v září do základní školy.

Nepustili jsme je tam jen tak. Než došlo na slavnostní pasování mečem ze zlata, museli projít zkouškou, aby dokázali, že jsou připraveni na velkou životní změnu.

A tak zasedla zkušební komise

složená z učitelů a rodičů a děti plnily úkoly, které musí zvládnout každý školák. Recitovaly, zpívaly, měly písemnou, hláskovací a pohybovou zkoušku.

Pak už jsme mohli my dospěláci

vytáhnout kapesníčky a se slzou v oku dovést naše zlatíčka do další životní etapy. Vyprovodili jsme je s náručí vzpomínek na školku ve formě alba, kde jsme shromažďovali všechny události ze života dětí ve školce.

Přejeme předškolákům, aby jim nadšení a touha po vzdělávání vydržela celý život a aby na školku vzpomínali s láskou, tak jako my vzpomínáme na ně.

Jana Bartošová

Karolinka ukázala, že se do školy dostane i přes překážky

Larry je povýšen do stavu školáků

Už jsme velcí školáci, připraveni na práci

Předškoláci u ústní zkoušky

Z pravěku na kole Medardovi navzdory

Vypadá to, jako bychom chtěli dohnat všechno, co jsme kvůli uzavření školky dělat nemohli. Z části je to pravda, z části je červen vždy měsíc plný akcí a zábavy.

Začíná to Dnem dětí. Předcházející roky to byla vždy velkolepá akce obou školek, ale tentokrát jsme do poslední chvíle ani nevěděli, zda budeme moci opustit areál školky. Naštěstí se situace zlepšila a my si mohli užít aspoň trochu komorní, slavnostní den, který jsme pojali sportovně. Děti plnily různé disciplíny a prosluněný Den dětí se náramně vydařil.

Pak přišel 8. červen, ráno začalo přšet a dětem jsem vyprávěla, že Medardova kápe, čtyřicet dnů kape. Hodně rychle všichni pochopili, co to znamená. Nebyl snad ani jeden den, kdy by nespadla kapka vody, a my se začali bát, že na plánovaném výletě promokneme. Nenechali jsme se odradit a začali jsme cvičit jógový pozdrav slunci, ať nám aspoň občas zasvítí sluníčko. Podařilo se, takže jsme mohli vyrazit do pravěku. Tedy do Dětského letního parku na Bílé, kde si děti s programem Zpátky do pravěku užily spoustu zábavy. Nejlepší na každém výletě je vždycky svačina a ta naše byla ta nejoblíbenější. Opekli jsme si totiž buřty. Byl to trochu podvod, protože jsme je předem uvařili, ale nechtěli jsme riskovat bolavá břicha z nedopečených buřtíků. Výlet to byl celodenní a tak jsme pokračovali do Obůrky, kde nás myslivec pan Hikl provedl a zodpověděl naše všetečné otázky o lesní zvěři. Taky nám zatroubil vábení.

Dneska si oběd vaříme sami

Zdá se vám, že už toho bylo na jeden měsíc dost? Nám ještě ne. Využili jsme příležitosti, kdy si Medard trochu odpočinul, a vyrazili jsme s dětmi na výlety na kole. Nejprve jsme jízdou zručnosti ověřili, co už všechno děti dovedou, a pak jsme se vydali po cyklostezce, co nám síly stačily. Děti byly z výletu nadšené, a tak jsme si vyjeli ještě jednou, tentokrát do kopce. Spojili jsme

výlet na kole s poznáváním hospodářských zvířat na farmě.

Další deštivé dny jsme si zpříjemnili divadelními představeními, oslavami narozenin a do toho pracovali, abychom naše pedškoláčky připravili do školy. Co dalšího jsme v červnu ještě zvládli a co jsme si užívali, se dozvíte v našich dalších příspěvcích.

Jana Bartošová

Cyklovýlet za zvířátky do pořádného kopce

Audit aneb obhájili jsme titul Ekoškola?

Po dvou letech přišlo opět ověřování, zda je naše úsilí dostatečné a můžeme dále používat titul Ekoškola. V naší škole proto proběhl audit, který prověřil naši práci.

Docela jsme si věřili, protože v tématech Odpady a Prostředí, kterými jsme se zabývali, jsme i po 7 letech od zapojení do programu Ekoškola našli další možnosti, jak zlepšit životní prostředí a mohli obohatit další děti o to, co už jsme zvládli.

Byli jsme trochu nervózní, jak po pauze, kterou nám koronavirus uštědřil, budou děti i dospělí členové Ekotýmu v obraze, aby prezentovali vše, co o Ekoškolce víme a co jsme dělali. Naše obavy byly zbytečné, dopadlo to výborně, titul jsme obhájili a máme radost, že je naše zapojení oceněno. Děkujeme dětem i dospělým členům Ekotýmu, panu Ambrůzovi a paní Schreier, kteří se auditu

zúčastnili. A velké díky patří i naší bývalé koordinátorce Ekoškoly Olze Golasové a současné Evě Wojnarové za to, jak propracovaně program na škole vedly.

Radost máme o to větší, když víme, že je mezinárodní program Ekoškola v České republice na vysoké úrovni a propracovaná kritéria jsou inspirací i pro další země. Těšíme se na další práci, která nás čeká, protože po letech zapojení do programu už víme, jaký dopad má výchova a vzdělávání v této oblasti. A věříme, že v obci rostou zodpovědní občané, kterým není lhostejné prostředí, ve kterém žijí.

Jana Bartošová

Kryštofek, Sára a Nella, dětští členové Ekotýmu, při auditu prezentovali, co jsme poslední dva roky v Ekoškolce dělali

Zimní pozdrav

Zima už je dávno pryč, ale přesto nás překvapila. A příjemně.

Nevěříte? V únoru jsme zasílali kolektivní výtvarné práce dětí na téma Zima na dědince do výtvarné soutěže, kterou pořádá ZŠ a MŠ Karla Svobinského v Kunčicích pod Ondřejníkem. Pak přišel koronavirus a kdo by si vzpomněl na nějakou soutěž.

O to větší bylo překvapení, když nám v červnu dorazila výsledková listina a my jsme zjistili, že se práce dětí umístila na 2. místě. Děkuji učitelkám, které byly průvodkyněmi práce dětí, které tvořily samostatně. A jak se dílo dětem vydařilo, můžete posoudit od září v galerii Karla Svobinského v Kunčicích pod Ondřejníkem.

Jana Bartošová

Nikolka malovala pozadí zimní krajiny. Společnou práci jsme pak poslali do soutěže

Před tím, než jsme vyrazili na výlet na kole, musely děti jízdu zručnosti prokázat, jak kolo ovládají

Myslivec pan Hikl vypráví dětem o jelenu evropském

Už jsme zase spolu

Po dlouhé koronavirové přestávce se naše školička opět otevřela, zazvonily v ní veselé dětské hlásky, děti se vrátily mezi své kamarády. Však už nám po nich bylo smutno a ony se také těšily na kamarády, na hračky i na své paní učitelky.

Při práci s dětmi dodržujeme hygienická opatření, protože chceme být zdraví a v pohodě. Děti jsou moc šikovné, umí si správně mýt ruce, udržovat čistotu. Za to musím pochválit maminky, které je to naučily.

Pokud nám počasí jen trochu přeje, trávíme většinu času na naší krásné zahradě, kde máme spoustu možností k získávání nových poznatků. Všímáme si změn počasí, pozorujeme a pojmenováváme stromy, květiny, ptáky nebo brouky. Můžeme i kreslit křídami na tabuli i na chodník, počítáme kamínky, šišky, posloucháme zvuky – ptačí cvrlikání, šumění větví. A těch všelijakých barev kolem nás – zkrátka učíme se hrou, manipulací s přírodninami a je to super! Od činností venku nás neodradí ani malý deštík, nejsme přeci z cukru a můžeme si hrát na terase letní školky, kde neprší a kde můžeme poslouchat ťukání dešťových kapiček.

Také k nám přijelo divadlo s veselou pohádkou. Měli jsme vyzkoušet divadelní představení venku v amfiteátru, ale počasí nám to znemožnilo. Ale i tak jsme se hodně nasmáli, naučili jsme se nové písničky a zapakovali své znalosti.

Pasování předškoláků na školáky probíhalo vesele, ale zároveň bylo tak trochu smutné

S budoucími prvňáčky jsme se rozloučili pasováním na školáky, kteří si poprvé vyzkoušeli své nové aktovky. A my jim přejeme ve škole hodně zdarů, úspěchů a nových kamarádů.

Všem přejeme krásné prázdniny!

Anna Máchová

Když stále prší, tráva roste a musíme ji pokosit

Když prší, můžeme se na zahradě schovat pod stan

Když prší, můžeme si něco pěkného si vyrobit: berušky, šneky, sluníčka

Pískoviště patří k velmi oblíbeným částem zahrady

To jsi byl ty? Já ne! Klučíčův debaty na zahradě

Obloha je plná mraků, tak si zatančíme s duhou

Přijelo k nám veselé divadlo: Žabka Katka má narozeniny

Předškoláky jsme pasovali na školáky

... A LETOS SE PŘIDÁ I ČELADNÁ (5)

Vztahy mezi Irskem a českými zeměmi mají staletou tradici. Oba národy dlouhá léta usilovaly o národní samostatnost, oběma se to podařilo až v první polovině minulého století. Je zajímavé, že jediné přímé památky, týkající se minulých irsko-českých vztahů, se nacházejí v Moravskoslezském kraji. Jejich seznam se letos pokusí aktuálně doplnit beskydská obec Čeladná.

V těchto dnech již dostává svoji podobu socha svatého Patrika, která bude 12. září 2020 vysvěcena uprostřed budoucí „Zahradní restaurace sv. Patrika Hotelu Prosper v Čeladné“. Na snímku debatuje řezbářka Jana Vytřasová s ředitelem hotelu Prosper Emilem Hlahůlkem o budoucí podobě sochy. Bude přece jenom poněkud netradiční.

Snad něco z životopisu tohoto světce: Žil na přelomu 4. a 5. století. Narodil se kolem roku 385 v západní Anglii. Jeho otec působil jako úředník, městský radní a zároveň jáhen, dědeček byl knězem. Patrik nebyl moc věřící, spíš ho zajímal světský život, ale když mu bylo 16 let, přepadli irští piráti statek jeho otce na pobřeží. Odvlekli mnoho zajatců a mezi nimi i Patrika. Prodalí ho do otroctví v Irsku. **Tam pásł ovce a trpěl přitom hladem.** Toto soužení způsobilo, že se změnil. V zajetí doopravdy uvěřil v Boha a intenzivně se modlil. Naučil se tu dokonale irsky a poznal irské obyčeje a způsob života. Po šesti letech se mu podařilo uprchnout na lodi, směřující do jižní Francie. Po třech dnech se dostal na břeh své vlasti, ale ještě dlouho bloudil o hladu, než našel své rodiče. Doma měl sen, v němž ho hlasy Irů vyzývaly, aby se vrátil do Irsku jako misionář. Nejdříve žil několik let jako mnich na Lérinských ostrovech u Azurového pobřeží a potom se v Galii připravoval u sv. Germána, biskupa v Auxerre, na přijetí kněžství. Byl vysvěcen na kněze a brzy i na biskupa. Odebral se na pouť do Říma, kde dostal od papeže sv. Celestina pověření k hlásání evangelia v Irsku.

A právě z onoho údaje o tom, že Patrik

v otroctví pásł ovce, vychází Jana Vytřasová při formování podoby světcovy sochy. Řezbářka ho představí jako pastýře s několika ovečkami. A tak jsme se dostali k tématu, naznačenému v titulku v záhlaví: „**Pastýř**“ se vrací.

Je to jakýsi symbol – pastýř s ovečkou byl v dávných letech ve znaku obce Čeladná a dodnes je v obecním znaku ovečka. Úžasný symbol a spojení minulosti se současností. Samozřejmě, nikoli pouze v onom pastýři s ovečkami máme k irské tradici blízko. Čeladná byla brzy po svém založení pokládána za vzornou farní ves, byť se definitivního kostela dočkala až v druhé polovině osmnáctého století.

Už je to dávno, kdy čeladenští uvažovali, že by jakýsi střed obce mohl vzniknout někde v Prostřední Čeladné, ano, tam, kde je dnes Památník Josefa Kaluse. Rozsáhlé pole naproti se počátkem osmnáctého století nazývalo „farní“. Předpokládalo se, že by tam mohl být postaven kostel, který obec silně postrádala.

Asi takhle nějak mohl vypadat dřevěný kostel dovezený z Rychaltic do Čeladné (na snímku vpravo). V době před staletími nebyly pro stavbu kostelů jiné možnosti než všude přítomné dřevo, pily a sekery. A přesto naši předkové dokázali u církevních staveb neuvěřitelné... V tom směru jde o situaci nikoli nepodobnou té dávné irské...

Počátkem 18. století byl olomouckým biskupem velice vzdělaný kněz Wolfgang Hannibal von Schrattenbach (1660–1738), jehož církevní i světská kariéra byla oslňující. V letech 1711–1738 byl olomouckým biskupem, dále pak kardinálem

a vyslancem na papežském dvoře, místokrálem v Neapoli a také tajným komorníkem císaře Karla VI. Byl milovníkem umění, zakládal kláštery, kaple i kostely. Není tedy divu, že jednoho dne roku 1726 poslal z milované Kroměříže do Rychaltic na hukvaldském panství zednického mistra Václava Blaška, aby v Rychalticích postavil kostel.

Kostel, zasvěcený sv. Mikuláši, byl postaven na místě původního dřevěného kostelíka z patnáctého století. Ten byl pečlivě rozebrán a převezen do Čeladné, kde, jak známo, nebyl kostel žádný. Byl postaven na „poli farním“, zasvěcen sv. Filipovi a sv. Jakubovi a první mše v něm byla sloužena 15. ledna 1729. Jenže po dvaceti letech se kostelík rozpadl. Nebyl dobře sestaven a hlavně, některé jeho části nebyly před stavbou vyměněny.

Leč, nemuseli čeladenští dlouho čekat. V roce 1759 byla děkanem Ignácem Uhlířem požehnána stavba kostela nového v rámci známých opatření císaře Josefa II. Avšak vlastní stavba kostela byla ukončena v roce 1784. Kostel, zasvěcený sv. Janu Nepomuckému, byl již tehdy krásný a slouží dodnes.

V té době byla existence kostela výraznou změnou života obce a není divu, že krátce po vysvěcení nového kostela přišli čeladenští s tím, že nutně potřebují školu. A také si ji postavili. Naproti novému kostelu pouze dva roky po jeho vysvěcení, tedy v roce 1786.

Petr Andrlé

PROGRAM IRSKÉHO VEČERA V ČELADNÉ

**Prostory náměstí v Čeladné
a sousední zahradní restaurace hotelu Prosper**

12. ZÁŘÍ 2020 od 13:00 do 24:00

V UVEDENOU DOBU BUDOU NA OBOU MÍSTECH PŘIPRAVENY STOLY A ŽIDLE K SEZENÍ. Hosté budou moci v době od 13.00 do 24.00 konzumovat na mnoha místech nejrůznější lahodné nápoje irské provenience (včetně piva Guinness) a jídla dle irských receptů připravená vyhlášenou kuchyní hotelu Prosper.

1/ Vystoupení hostů a zástupců organizátorů

2/ Odhalení a svěcení sochy sv. Patrika, umístěné na počátku zahradní restaurace, **místeckým děkanem P. ThLic. Dr. Danielem Víchou.**

Při té příležitosti bude zahradní restaurace slavnostně pojmenována na „**Zahradní restauraci sv. Patrika Hotelu Prosper v Čeladné**“ odhalením pamětní desky starostou obce Čeladná a dalšími významnými hosty.

Socha sv. Patrika je dílem řezbářky Jany Vytřasové. Použitý materiál je stoletý jasan z lašských lesů revíru Bobrovníky. Jasany má výsadní postavení v keltské (irské) mytologii. K ukončení aktu pojmenování zazní **Lašská hymna v podání družiny lašského krále Zdeňka Viluše I.**

3/ Program večera – **úvodní část v Zahradní restauraci sv. Patrika hotelu Prosper v Čeladné**

4/ První vyprávění o Irsku a dvě soutěžní otázky*

5/ Irské tance – první vystoupení souboru z Frenštátu pod Radhoštěm

6/ Druhé vyprávění o Irsku a další dvě soutěžní otázky*

7/ Irské tance – druhé vystoupení souboru z Frenštátu pod Radhoštěm

8/ Vylosování pěti autorů anketních lístků a předání odměn

9/ Program večera – **druhá část na náměstí v Čeladné (asi v 17.00)**

10/ Vystoupení pana **Kamila Vránka**, brand ambassadora značky Guinness pro Česko

11/ Koncert kapely **U2 Desire Revival Band**

12/ Koncert kapely **Acoustic Irish**

*Poznámka k soutěžním otázkám: Vždy první tři hosté, kteří odpovědí správně na jednu ze soutěžních otázek (odpověď bude ukryta v předchozím vyprávění) získají na místě jednu z dvanácti cen.

Vážení občané, prosíme Vás o pomoc. Zaparkujte v sobotu 12. září 2020 v době od 8.00 do 22.00 svá auta mimo náměstí. Umožníte tak sobě i dalším občanům příjemné prožití „Irského večera“, na jehož program Vás současně zveme.

Obec Čeladná a Hotel Prosper

U2 Desire Revival Band

Z recenzí v tisku:

Tenhle český revival band funguje od roku 2000 a ve svém repertoáru má hity z celé závratné kariéry slavných Irů. Fanoušci si tak mohou v jeho podání poslechnout pecky jako City Of Blinding Lights, Vertigo, Stuck In A Moment a mnohé další. Všechny tyto skladby se nacházejí na deskách, které irská parta vydala po roce 2000.

Je potěšitelné, že se kapela nesnižuje jen k prostému kopírování, ale do písní vkládá i vlastní invenci. Díky tomu získává vystoupení punc originality. Na druhou stranu se pánové snaží dělat show ve stylu svých vzorů, což rovněž dodává koncertu atraktivitu. Patří k ní i kostýmní stylizace muzikantů, obzvláště image zpěváka Petra Krampery alias Bona Voxe je velmi přesvědčivá: platí to nejen o vizuální, ale také o hlasové a pěvecké stránce...

SERIÁL PETRA ANDRLE – Z HISTORIE BESKYD (XXXVIII.)

V rámci seriálu přinášíme další z medailonů čeladenských a beskydských osobností. Kapitoly o nich vyšly v letech 2015-2018 v publikacích „O lidech v Beskydech a o pozoruhodných památkách a přírodních zajímavostech I, II, III“. Všechny díly si můžete zakoupit v e-shopu www.tisicovky.cz, také v IC Čeladná a v recepci Lara BRC Čeladná.

V říjnu loňského roku vyšlo druhé, rozšířené vydání (+100 stran a DVD vánoční mše ve Vatikánu v roce 1999 s účastí „valašského vojvody“) knihy „Osady a samoty zadních hor v historii a v obrazech“ (původně v roce 2014). Můžete si ji objednat (a s ní také díly „O Lidech II a III“) na adrese ondrejnikrozhledna@seznam.cz. Pošleme obratem za původní cenu.

Tanečnice z Podolánek a Josef Kalus

Paní nadlesní ráda tancovala, tancovalo se u nich doma při aristonu nebo zpěvu a v zimě jezdilo se na plesy z města do města: do Frýdlantu, Místku, Frenštátu, ale také až do Nového Jičína a Valašského Meziříčí... Když ji paní Svobodová poznala, byla již vdovou a přesídlena v Dolní Čeladné, ale dosud neúmornou tanečnicí... Paní Svobodové zalíbila se hned napoprvé jako vzácný originál a postava pro její „Černé myslivce“... Aby si obraz rekyně své docelila, zajela k ní schválně ještě jednou. Paní nadlesní se sama rozprávěla o svých plesových vyjíždkách, o hostech a svém životě na revíru, takže mnoho nových a rozkošných detailů přibýlo k rozvržené práci a paní Svobodová odjížděla z Čeladné všecka šťastná a spokojená.

Josef Kalus: Vzpomínky II

Dvacátého července roku 2014 tomu bylo přesně sto let od chvíle, kdy ukončila v Čeladné předčasně a o své vůli svůj život stále krásná a mladistvě vypadající vdova po arcibiskupském lesníkovi Marie Kolibabeová. Pouhých osm dní poté vyhlásilo Rakousko-Uhersko válku Srbsku a nastalo vražedné střetávání národů, které nazýváme první válkou světovou, z níž se nevrátili miliony lidí. Někdo by mohl učinit dotaz, proč se zabýváme epizodou, která tváří v tvář vůči následujícím letům válečným nic neznamena. Život

Marie Kolibabeové (na snímku vlevo) je v mnohém velice zajímavým a nesporně patří k historii naší oblasti, zejména pak Horní Bečvy a Čeladné, leč také, jak jinak, patří i k historii Zadních hor. Avšak nikoli jen to. Její existence umožnila vznik literární postavy, nad jejímž osudem začátkem minulého století ukápla v mnohé české, moravské, slezské i německé měšťanské rodině nějaká ta slzička. Takže se dá konstatovat, že Marie Kolibabeová byla nakonec slavná. I tak se to dá říci, nicméně bychom se měli vrátit na začátek.

Marie přišla na svět 15. března 1849 jako jedno z celkem deseti dětí Františka Maliny, posledního dědičného fojta Horní Bečvy. Dospělého věku se dožilo šest děvčat a jeden chlapec. Mariin tatínek František byl mimořádně schopný muž dbající úspěšně o svěřenou mu obec, v důsledku čehož se po vzniku obecních samospráv v polovině devatenáctého století stal také první starostou v Horní Bečvě. Šedesát sedm let stál v čele obce. Kde se Marie poznala s Janem Kolibabe, to víme tak trochu z povídky „Maryčka tanečnice“, která je jednou z jedenácti povídek, které vyšly poprvé v roce 1908 z pera spisovatelky Růženy Svobodové pod názvem „Černí myslivci“.

„Na venkovském plesu uzřel tančící děvčátko, štíhlé jako proutek rozmarýnový, lehounké a pružné, o němž se říkalo, že tančí tak dokonale, kdyby jí skleničku s vodou na hlavu postavil, že by ji nerozlilo. Děvčátko bylo patnáctileté a jmenovalo se Maryčka“.

Růžena Svobodová: Černí myslivci

Jan Kolibabe však mohl požádat o ruku Marie Malinové teprve tehdy, když získal tzv. definitivu – tedy pevné místo pod penzí, jako revírník arcibiskupských lesů v revíru Podolánky. Mladí lidé se brali 4. 10. 1865 v Horní Bečvě. Nevěště bylo něco málo přes šestnáct let a ženichovi téměř třicet tři. Přesto spolu prožili třicet dva let v docela harmonickém manželství. Jan Kolibabe zemřel poměrně mlád, byť již v penzi. Odešel v nedožitých 64 letech.

Syn revírního myslivce na Doubravici u Hulína pracoval nejprve jako lesní adjunkt, v roce 1860 byl přeložen do revíru Salajka a později nastoupil jako lesní II. třídy do frenštátského lesního revíru. Jako lesní I. třídy byl přeložen do revíru v Podolánkách. Manželé Kolibabeovi žili na hájenke v Podolánkách, z počátku manželství nepřezily jejich dvě děti (jedno hned po narození a druhé po půl roce) další pak již neměli. Kolibabeovi vedli čilý společenský život a hájovna v Podolánkách byla svého času středem nejrůznějších setkávání. Navíc paní Marie nesmírně ráda tančila, takže objížděla zábavy v širokém okolí; dlužno podotknouti, že s veškerou počestností. Častým hostem na hájovně v Podolánkách byl i čeladenský učitel a básník Josef Kalus. I on, jak přiznává ve svých pamětech, byl paní Marií často zlákan k návštěvě tanečních zábav, které prožíval velice aktivně.

Josef Kalus byl v období jeho učitelování v Čeladné, kdy hojně publikoval ve vlasteneckých listech, jakýmsi magnetem pro jeho kolegy, proslulé pražské literáty. Ale také pro další umělce, publicisty, malíře, spisovatele a básníky. A tak se v létě 1903 potkal s tehdy již známou spisovatelkou Růženou Svobodovou (1868 - 1920). Rodina Svobodových tehdy trávila dovolenou na Pustevnách společně s rodinou básníka Jaroslava Vrchlického. V doprovodu další spisovatelky Boženy Benešové navštívili tuto letní hosté i básníka Josefa Kaluse, který v té době učil v Prostřední Čeladné. Znali ho doposud jen podle básní v různých vlasteneckých časopisech. A tak začalo také přátelství mezi Růženou Svobodovou

a Josefem Kalusem. Růžena Svobodová byla v pozdějších letech velice častou návštěvnicí lázní Skalka [dnešní Beskydské rehabilitační centrum v Čeladné]. A Josef Kalus to byl, kdo Růženu Svobodovou zprostředkoval reálie ze života lidí v horách. Však také sbírku „Černí myslivci“ označila autorka podtitulem „horské romány“.

Nás také zajímá, jak žila taková rodina arcibiskupského nadlesního. Jaké byly tedy například v roce 1880 ekonomické podmínky rodiny lesního revírníka? Roční plat Jana Kolibabe činil 420 zlatých (zvýšený o 100 zlatých od září 1884 za spravování revíru Salajka), dále měl služební byt v hájence na Podolánkách [č. p. 182], plus naturálie. Ty činily 45 kubických metrů palivového dřeva, 8 hl piva, dále určité množství pšenice, ječmene a hrachu. K vlastní potřebě měl pole a louky o výměře 287 arů. Na hájence v určité době přebýval ještě jedenatřicetiletý adjunkt Jan Koutný [rodák z Trojanovic] s polovičním platem i naturáliemi oproti revírníkovi, dále dvaadvacetiletý pacholek Jan Ondrušák z Čeladné, sedmapadesátiletá služebná Mariána Kubáňová z Horní Bečvy a další služebná, osmnáctiletá Johana Oprštná z Čeladné. Na hájovně byly čtyři koně, šest jalovic a 4 krávy.

Oba manželé byli proslulí svou pohostinností a dobrotou srdce. Hosté neustále k nim přicházeli, každý den bylo u nich živo, smažilo se a peklo a vína ani pív nikdy nepochybělo...

Josef Kalus: Vzpomínky II

V roce 1891 byl personál podolánské hájenky početnější. Přibyl pacholek Jan Bordovský z Horní Bečvy, služebný Cyril Vaněk a další dvě služebné – Josef Chrbáková z Prostřední Bečvy a Marie Pavelcová z Čeladné.

A také lesní adjunkt Vincenc Vlkovský, který nastoupil na podolánský revír 15. 5. 1886. Tehdy osmadvacetiletý fešný lesník měl pověst záletníka, avšak přesto nadlesní Kolibabe mu svěřoval svoji mladou ženu, aby ji doprovázel místo něj do společnosti, zejména na její oblíbené plesy a taneční zábavy. Nic nenavědčuje tomu, že by vztah mezi mladou paní nadlesní a sličným adjunktem nabyl důvěrného rázu. Pouze Růžena Svobodová se v něm zhlédla a v povídce vytvořila postavu myslivce Jana. Tato postava je nakonec určující, neboť když se mu nepodařilo získat lásku Maryčky tanečnice, zastřelil ji a sám se z toho pomátl.

Ve skutečnosti byl Vincenc Vlkovský 30. 4. 1894 povýšen do hodnosti lesního III. třídy a přeložen do revíru Zámrlí, v němž vystřídal ve funkci Františka Kolibabe, bratra Jana Kolibabe, který odcházel do penze. Dlužno uvést, že Vlkovský byl rodákem z Horních Otaslavic, odkud pocházela i matka bratrů Kolibabe. A pro úplnost je třeba dodat, že mezi Lhotskou, Mezivodím, Bílou a Baraním byl revír, který spravoval bratranec Jana Kolibabe, Gustav Kolibabe.

Z hlediska historie naší oblasti je zajímavé, že Vincenc (Čeněk) Vlkovský se stal v letech 1907 až 1921 nadlesním v hukvaldské oboře. Mimo jiné byl rádcem Leoše Janáčka, pokud se spravování lesů týče. Janáček totiž v letech 1924–1925 zakoupil na Hukvaldech několik lesních pozemků. Vlkovský zemřel na Hukvaldech 18. ledna 1926.

Počátkem roku 1892 nastoupil Jan Kolibabe do penze, která činila 761 zlatých a 22 krejcarů, plus všechny dosavadní naturálie, které pobíral i v době činné služby, vyjma piva. Hájenku musela rodina opustit a nové bydlení našla v pronajatém bytě v hostinci Aurélie Havráňkové č. p. 249 v Dolní Čeladné. Hostinec ten se později jmenoval „Veselý rolník“, dále pak Ondráš a dnes je na jeho místě vystavěn hotel Prosper. Pět let poté Jan Kolibabe zemřel (2. 1. 1897) a Marie Kolibabeová po něm pobírala penzi ve výši 350 zlatých, ovšem již bez naturálií. Později se přestěhovala do bytu v domku Jana Mohyly v č. p. 212, poblíž čeladenského kostela. Zde s ní bydlely její neteř Vincencie Königová a vdova po revírníku Gustavu Kolibabe, Apolónie.

Když vyšli „Černí myslivci“ bylo Marii Kolibabeové 59 let. I v té době byla stále vášnivou tanečnicí a žádná zábava v okolí se bez ní neobešla. Knihu „Černí myslivci“ ji přinesl sám básník Josef Kalus.

„Konečně dostala povídku do ruky a přečetla ji se zatajeným dechem a najednou. Byla však nespokojena a hlavně ji rozčiloval Maryččin tragický konec. „Až se sejdu s paní spisovatelkou, uprosím ji, aby konec povídky změnila“. „Ale vždyť konec je pěkně domyšlený a vyzněl úplně harmonicky k celkové skladbě“. „Takový smutný, násilný konec mi přisoudila: žít mne měla nechat ještě a tančit!“ „Každá povídka má nějaký konec a básnířka musela vymyslet nějaký“.

Neuklidnil jsem té milé paní, ač jsem se o to horlivě přičiňoval...

...A víte, jak zakončil román jejího života? Ubohá, pomátla se v posledních letech na rozum. Nějaké tajemné hoře a veliké zklamání podlomilo její sílu a svěžest jejího ducha... Musela být střežena neustále bedlivou opatrovnící, až konečně jednou v noci, když její společnice tvrdě usnula, vykradla se potichu z lože, vyhledala si šňůru na věšení prádla a na klíce u dveří ložnice, polo sedíc polo klečíc se oběsila.

Takový konec vzala bytost nad jiné dobrá, milá a veselá: nejkrásnější postava z povídek „Černých myslivců“. Spisovatelka nešetřila na její zobrazení nejjemnějších barev a vykouzila slovesně cosi jako líbezný sen, jako pohádku „Tisíc a jedné noci“. Když doslechla o osudu „Maryččině“, Růžena Svobodová ztrnula a otřásla se bolestí, soucitem a hrůzou.

Josef Kalus: Vzpomínky II

Rodina bývalého fojta Františka Maliny. Zleva Marie Kolibabeová, Vincencie Pokorná, Antonie Bernkopová, František Malina mladší a uprostřed mezi oběma rodiči Amalie Königová.

Román Růženy Svobodové si nalezl čtenáře několika generací. Příběhy lásky z beskydských hor jsou napsány svižně a vůbec ani dnes nepůsobí archaicky. Od roku 1908 až do roku 1948 vyšel román v celkem v jedenácti vydáních (z toho dvakrát s ilustracemi), později vyšel i v letech 1957, 1971 a 1979.

Na čeladenském hřbitově byla svého času i hrobka rodiny Kolibabe, avšak nenašel se nikdo, kdo by o hrob pečoval. Vzdálená příbuzná paní Marie, Anděla Koluchová – Malinová navštívila tento hřbitov v roce 1964 a našla mramorový pomník rodiny Kolibabe ve zvláštní ohradce v koutě hřbitova, v níž byly nabídnuty k prodeji různé zbytky neudržovaných hrobů.

Petr Andrlé

Na snímku z konce 19. století známá myslivna v Podolánkách...

Pozvání od „Sestřiček“ aneb Co je u nás nového?

Snad se už můžeme těšit na stabilnější počasí s pravými letními dny, které nás vytáhnou ven na procházky, výlety a probudí v nás zároveň chuť vyzkoušet také něco nového, třeba také k jídlu. Vždyť už začínají prázdniny, můžeme dýchat naplno a konečně bez roušek...

A tak se například z Čeladné nabízí Valašská cesta s krásnými výhledy na horské vrcholy od Lysé po Radhošť, která vede přes Kunčice, dál by vytrvalejší výletníky zavedla do Kozlovic a nakonec až do Hukvald. Tahle část starobylé cesty začíná kousek nad čeladenským nádražím a po třech kilometrech Vás zavede přímo do parku Beskydského rehabilitačního centra.

V areálu „BRCu“ toho můžete podniknout víc, ale dnes Vás chceme hlavně pozvat „k Sestřičkám“, nejlépe na zahrádku stejnojmenné restaurace. Sem auta nemůžou (pro méně pohyblivé je parkoviště hned nad hlavní silnicí) a je tu proto klid a ticho, příjemně doladěné jen zvukem zurčící vody ve fontáně. Letničky po deštivých dnech rostou opravdu jako z vody a zelená se i všechno ostatní kolem.

A co že to máme za novinky? V létě by se mohla dočkat pozornosti a ocenění lehčí ryba, a to čerstvá z denní nabídky. Připravuje ji přímo s italskou vášní náš nový kuchař Giovanni Musca, a tak se můžete těšit i na středomořské chutě. Tento týden se například podává treska na víně s rajčaty a olivami... Pozadu samozřejmě nezůstává ani naše kuchařská „stálice“ Martin Lekač. Co byste řekli třeba na burger s trhanou vepřovou krkovicí, smaženou cibulkou a s domácí BBQ omáčkou s hranolkami?

O výborných domácích zákuscích jsme už psali několikrát. Naše

cukráčka Monika Chromečková si hlavně nemůže vynachválit kvalitu surovin, které má k dispozici. To se prý potom dají vymýšlet věci... Pravda je, že peče s radostí a vitrína se zákusky bývá stále plná nějakých novinek. Ale co naplat, nejvíce žádané jsou stejně větrníky.

Ať už si vyberete cokoli, nebo se jen osvěžíte vychlazenou domácí limonádou či pivem, budeme rádi za Vaši návštěvu.

Přejeme Vám krásné prázdniny.

Andrea Adamová

FOTO: Martin Lekač, Blanka Ochmanová

Treska na víně s rajčaty a olivami je vizitkou našeho italského kuchaře Giovanniho.

Ti mladší asi dají přednost burgeru.

Větrníků máme vždycky dost.

Letničky rostou jako z vody a září barvami. Jako každý rok je výsadba kolem restaurační zahrádky dílem čeladenského Zahradnictví Otava, respektive dílem rukou jeho zahradnic.

Restaurace u Sestřiček sousedí v areálu Beskydského rehabilitačního centra s Léčebním domem dr. Maye.

Odměna pro luštitel: dárkový balíček

Tajenka z minulého čísla: VÝSTAVA STAVBY ČTVRTSTOLETÍ. Z úspěšných luštitelů jsme vylosovali výherkyni Taťanu Kročkovou. Tentokrát hrajeme o dárkové předměty věnované společností ČEZ. Odpovědi se jménem a adresou posílejte na adresu OÚ nebo na e-mail zpravodaj.celadna@seznam.cz.

AUTOR- KAWI-	MALOMO- CENSTVÍ	PROVÁDĚTI SERIZOVÁNÍ	ZTRATITI SE		DOMÁCKY LADISLAVA	ZATÍMCO (ZASTARALÉ)	CIZÍ ŽENSKÉ JMÉNO	RÝMA (LEKAŘSKÝ)		ŽIHANÝ (ŘÍDCE)	CIZÍ ŽENSKÉ JMÉNO	GERMÁNSKÁ TRÍDA OBYVATEL	RUSKÉ SÍDLO	ŘÍMSKÝCH 501		INDONÉSKÁ JEDNOTKA HMOTNOSTI	VYLAĐOVAT VÝKON A VZHLED NĚČEHO	PROVĚSTI OSEV
KÓD LETIŠTĚ MALI LOSINJ				VAVŘIN (BÁSNICKÝ)					PLOD DUBU ZÁCHRANKY						A SICE NEBESKÉ TĚLESO			
OBDOBÍ PLEISTO- CĚNU				PROTI- ŽIDOVSKÉ HNUTÍ LISTNÁČ														
1. ČÁST TAJENKY														PATŘÍCI LANIM VYKLEŠTĚ- NÉ SVINĚ				
NEBEZPEČÍ							FINSKÉ JEZERO OVANUTÍ (MN. ČÍSLO)						PŘINU- COVAT ÚČTY					
ZNAČKA NAŠICH MYDEL						DOMÁCKY OTYLIE PRŮHLEDNÝ NEROST						ČÍNSKÁ BO- JOVÁ HŮL TRUBKA				TIHLE VYSTAVA ČOVITÁ ROSTLINA		
	KÓD LETIŠTĚ OTTUMWA ČÁST STODOLY				DOPROVODY CHUDINSKÉ ČTVRTI						ITALSKÉ SÍDLO DOJNICE						5. ČÁST TAJENKY	PRAOTEC PŮVODNÍCH PALESTINCŮ
ŘÍMSKÝCH 1006				PIVOVAR SUROVINY DOTAZOVÁNÍ						PŘÍMKNUTÍ K VÍŘE AUTOR MA- LÉHO BOBŠE								
POPĚVEK				KUS LÁTKY K PŘEBALENÍ KONŽSKÉ SÍDLO					UDICE (MN. ČÍSLO) ČÁST KABÁTU							ORIENTÁLNÍ HOSTINEC NÁŠ HEREC (ANTONÍN)		
BALETNÍ POSTOJE NA JEDNÉ NOZE								ŽENSKÉ JMÉNO CHOBOT- NATCI						V KARATE POJEM KOLENO ŠTAMPRL				
AMERICKÁ KOROPTEV							SNÍŽENÍ CENY ZAÚPĚNÍ (MN. ČÍSLO)						POTŘEBA VÝSADKÁŘE ZBYTEK PO STROMU					
	2. ČÁST TAJENKY	OSOBNÍ ZAJÍMENÍ ORIENTÁLNÍ POSTAVA				ČÁSTI VĚT VĚHLAS						DOMÁCKY PARIS SIBÍŘSKÝ JELEN						VĚZENÍ
MIMOVOLNĚ					ŠLÉPĚJ FRANCOUZ HORČICE						MAGICKÝ KRUH PRUDKÝ ZÁ- VAN VĚTRU							
RUSKÝ „NEBO“				JMÉNO HEREČKY VRÁNOVÉ STARCI					DRÁP SLOVENSKÉ ŽEN JMÉNO							PLOŠNÁ JEDNOTKA MÍSTNÍ ANE- STETIKUM		
SLABIKA SMÍCHU			PROSTÍ VOJÁCI OSVĚDČENÍ						KOSTNÍ DŘEV ČISTÁ VÁHA						NA JAKÉM MÍSTĚ DOMÁCKY TEODOR			
PATŘÍČÍ BIBLICKÉMU PRAOTCI								NARAŽENÍ KOLORY						ZUB (V ANATOMII) DOMÁCKY DALIMIL				
PÍSMENO							ZELENÝ SMARAGD 4. ČÁST TAJENKY						DOPLNIT TEKUTINU NÁŠ MALÍŘ					
JMÉNO LANGEROVÉ						3. PÁD JMÉNO JIRÁSKA						NÁŠ MODERÁTOR OBMĚNA						PODNIK V ADAMOVĚ
	3. ČÁST TAJENKY	ZNAČKA KŘEMIKU STARO- GERMÁN			SRDEČNICE VELUKÁN						PLSTĚNÁ BOTA PENÍZE VE HŘE							
VSTVA DRUHOHOR				CIZÍ MUŽ- SKÉ JMÉNO OČKOVACÍ LÁTKA						OSTRAVSKÝ KLUB FRANCOUZ. MALÍŘ						PŘEDLOŽKA PLÁČKA (NÁREČNĚ)		
ZNAČKA HLINÍKU			PĚVECKÉ SOUBORY INDONÉSKÝ OSTROV						EBENOVÝ JMÉNO ÚPLNÍ						HRANIČNÍ POPLATKY KOŽLÍK LÉKAŘSKÝ			
JMÉNO HEREČKY KAPLANOVÉ							PES (ZOOLOG.) NÁZEV HLÁSKY Z							ČÁST CHRAMU MEZIN. KÓD ŠVÝCARSKA				
FRANCOUZ. MALÍŘ					TIKET SPZ MOSTU								VOJENSKÝ POZDRAV SPZ OLOMOUCE					
ČASOVÝ ÚDAJ						HELE (NÁREČNĚ)				TENISOVÉ HRISTĚ (Z ANGLIC- TINY)								POMŮCKY: AMAT, AMIRA, DAT, DENS, ENAK, HIZA, IMER, INARI, INONI, KUN, LETI, LITI, LSZ, NAOS, RONCO, UTE, UTY
ZÁLUSK						USEKNOUT				ZNAČKA NAŠÍ KOSMETIKY								

**ZDRAVOTNICKÉ ZAŘÍZENÍ AMBULANTNÍHO TYPU
u areálu Horského hotelu Čeladenka**

ODBORNÝ LÉKAŘ PŘÍMO NA MÍSTĚ

FYZIOTERAPIE REHABILITACE

OBJEDNÁVEJTE NA TEL. **591 160 163** NEBO NA **FYZIOTERAPIE@ZZCELADNA.CZ**

ORDINAČNÍ DOBA REHABILITAČNÍHO LÉKAŘE	ORDINAČNÍ DOBA FYZIOTERAPIE-REHABILITACE	PRO POJIŠTĚNCE ZDRAVOTNÍCH POJIŠTOVEN A SAMOPLÁTCE
PONDĚLÍ 08:00 - 12:00 12:30 - 16:00	PO 08:00 - 12:00 12:30 - 17:00 ÚT 07:00 - 12:00 12:30 - 17:00 ST 07:00 - 12:00 12:30 - 15:30 ČT 08:00 - 12:00 12:30 - 17:00 PÁ 08:00 - 12:00 12:30 - 14:00	

Smluvní zdravotní pojišťovny:

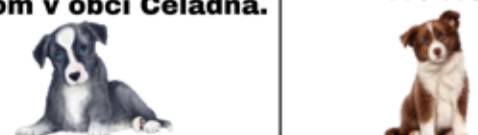
213 RBP zdravotní pojišťovna | **OZP** OBOROVÁ ZDRAVOTNÍ POJIŠTOVNA | **VOZP** VOJENSKÁ ZDRAVOTNÍ POJIŠTOVNA

VŠEOBECNÁ ZDRAVOTNÍ POJIŠTOVNA ČESKÉ REPUBLIKY | **ZDRAVOTNÍ POJIŠTOVNA MINISTERSTVA VNITRA ČR 211** | **Česká průmyslová zdravotní pojišťovna**

WWW.ZZCELADNA.CZ

**Vyvenčíme vám
pejska 🐕**

**Vyvenčíme vám
pejska malé a střední
velikosti. Pokud
pejsek bude kousat
tak i s náhubkem.
Pejsky budeme venčit
jenom v obci Čeladná.**

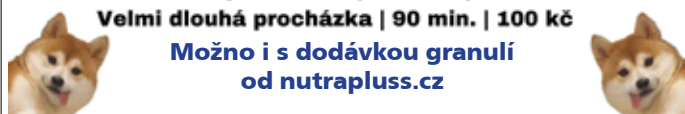

**Pokud byste uvažovali o
vyvenčení vašeho pejska,
zavolejte prosím na číslo
Erik Chrostek(11 let):
771 141 008
Nebo
Sofie Sobková(11 let):
776 556 796**

Ceník 🐕

Malá procházka | 20 min. | 24 Kč
Střední procházka | 40 min. | 44 Kč
Velká procházka | 60 min. | 64 Kč
Velmi dlouhá procházka | 90 min. | 100 Kč

**Možno i s dodávkou granulí
od nutrapluss.cz**

ŘÁDKOVÁ INZERCE

Potřebujete **UKLIDIT** dům, chatu nebo firmu a nemáte čas?
Volejte: 704 781 278

Koupím byt, garáž v starší zástavbě na Čeladné (bytovky)
Jsem soukromá osoba : 604 690 96

LADISLAV SÝKORA - INSTAMAL
VODA, TOPENÍ, PLYN, KOTLÍKOVÉ DOTACE
IČO : 61582808, MOBIL : 777 223 224,
EMAIL : INFO@INSTAMAL.CZ
Č. P. 558 KUNČICE POD ONDŘEJNÍKEM 739 13
www.instamal.cz

**Geodetické
práce**

Ing. Lukáš Vrubel
Čeladná

728 886 874

Pro chovatele zvířat a včel

Stejně jako v předchozích letech dochází i letos v CHKO Beskydy a jejím okolí k občasným škodám, které působí velké šelmy na hospodářských zvířatech a včelstvech. Připomínáme proto postup při vyřizování náhrad škod.

Podle zákona o ochraně přírody a krajiny a zákona o myslivosti hradí škody, které způsobí velké šelmy (rys, medvěd, vlk), stát. Škodu je třeba nahlásit do 48 hodin od jejího zjištění na pohotovostní číslo Správy CHKO Beskydy: 731 568 412. Před příchodem pověřených pracovníků, kteří provedou šetření na místě, by poškozený neměl s mrtvými zvířaty ani dalšími stopami hýbat a zároveň by měl pořídít co nejčerstvější fotografie škody.

Bližší informace poskytne Správa CHKO Beskydy na uvedeném čísle, případně na e-mailu beskydy@nature.cz.

red

Zanedbali jste kvůli koronaviru kontrolu kvality vody ve své studni? Je nejvyšší čas na nápravu

Řada lidí nejen v moravskoslezském regionu v letošním roce v souvislosti s omezeními, které vyvolala epidemie COVID-19, zanedbala kontrolu kvality vody ve studních. Je třeba být odpovědný ke svému zdraví a napravit to!

Po jarním tání je potřeba, stejně jako po deštích, které dorazily do našeho kraje v květnu, po povodních, nebo při suchu zkontrolovat, jakou vodu ze studny pijeme. Její kvalita je citlivá na klimatické podmínky, které jsou v letošním roce velmi rozkolísané. V případech, které v důsledku vedou k přítoku zvýšeného množství vody do lokálních vodních zdrojů, přichází na řadu nezbytná péče o studny a kvalitu vody v nich.

Kvalitní rozbor vody ve studnách nabízí firma VodoTech, dceřiná společnost Severomoravských vododů a kanalizací. „Provádíme chemické, mikrobiologické, biologické i senzorické zkoušky všech typů vod. Kromě naší akreditované Centrální laboratoře v Ostravě – Mariánských Horách působíme v regionu také v areálech čistíren odpadních vod v Havířově, Třinci, Novém Jičíně a Opavě, kam je možné vzorky odpadní vody dovézt, nebo v areálech úpraven vod v Podhradí u Vítkova a Nové Vsi u Frýdlantu nad Ostravicí, kde přijímáme vzorky pro rozbor pitné vody,“ vysvětluje vedoucí laboratoře Pavla Veselá.

red

Prodej drůbežího masa z přebytku ze dvora: **KRŮTY, KUŘATA, HUSOKAČENY**

Drůbež běhá volně po trávě a v lesním porostu, je krmena šrotem, pšenicí, ječmenem, naklíčeným obilím, kopřivami a bramborami.

Maso je v kuchyňské úpravě.

Možnost bezpečného dovozu zdarma až k Vám domů.

Volejte 723 199 786

Realitní Král

NOVĚ V ČELADNÉ

Prodej a pronájem
DOMŮ, BYTŮ A POZEMKŮ

BEZPLATNÁ KONZULTACE
A TRŽNÍ OCENĚNÍ
VAŠÍ NEMOVITOSTI

+420 776 096 091

www.realitnikral.cz

Zajišťování služeb z oblastí

Fyzická ostraha majetku

Ochrana osob

Převoz hotovosti a cenin

Elektronická ostraha objektů

Odhalování nelegální
zpravodajské techniky

Pult centralizované ochrany

ČOS - Česká ochranná společnost a.s.
Kolejní 1323/12, Ostrava
mob: +420 602 106 063
tel: +420 596 124 315
www.cosas.cz

..a bezpečí má jméno

Nabízíme připojení Vašeho bytu, apartmánu, chaty nebo sídla Vaší firmy k novému pultu centralizované ochrany „KRONOS“, který svými parametry vysoce převyšuje současné standardní PCO. Systém lze přizpůsobit na míru, dle Vašich požadavků a potřeb.

ZÁSAHOVÁ SKUPINA PŘÍMO V ČELADNÉ

RYCHLOST - SPOLEHLIVOST - BEZPEČÍ - TRADICE

Vzhledem ke zvýšenému nápadu majetkové trestné činnosti Vám nabízíme výhodné zabezpečení Vašeho rodinného domu, apartmánu, chaty nebo provozovny.

Naše služby poskytujeme v obcích Čeladná, Frýdlant nad Ostravicí, Pstruží, Kunčice pod Ondřejníkem a Ostravice.

Připojíme Váš již existující elektronický zabezpečovací systém na náš pult centralizované ochrany, případně Vám připravíme návrh na zabezpečení Vašeho objektu.

Pomocí nových mobilních aplikací můžete mít neustále přehled o Vašem objektu také prostřednictvím Vašeho mobilního telefonu.

Samozřejmě je také možnost zapojení hlásičů požáru.

Neváhejte nás oslovit na níže uvedených kontaktech.

cos@cosas.cz, 733 311 311

Josef Kalus: Vzpomínky intimní a literární

Můj soused P. (pokračování)

Motto: „Údolíčko čeladenské nade všechna údolí.“

„Slyšel jsem, že jste básník a že píšete a skládáte jakési básně, že prý to samo na vás přijde a že toho míváte plnou hlavu, tak jsem vás chtěl vidět při tom divném řemesle.“ Zasmál jsem se hlasitě, překvapen a udiven sousedovou zvědavostí, přisvědčil jsem, že píšu někdy takové krátké řádky, kterým se říká básně, ne „bázně“ a že mne proto lidé nazývají básníkem, ne „bázníkem.“ Smál se též a že si to slovo zapamatuje. „A viděl jste něco zvláštního, že se se mnou dělo?“ poptávám se ještě se smíchem.

„No, neviděl jsem nic, ač jsem vás dobře pozoroval, jenom jste byl takový divný a hleděl jste do jednoho místa, celý zabočený (zakaboněný).“

„To i vy tak děláte, když sobě vzpomínáte na něco.“

„To je pravda.“ A odchází už, optal se ještě: „Jíte rád pstruhu, pane učitelí?“

„Kdopak by nerad pstruhů? Jak však přicházíte na tuto otázku?“

„Pošlu vám po synkovi několik k večeři.“

„Proč a zač byste mi je posílal?“

„Ze sousedské lásky a také proto, že si vás moje děti ve škole tuze chválí.“

„Nedělejte si škody,“ namítám. Jen mávl odmítavě rukou. „Chytáte v řece?“ doptávám se dále.

„Ne, nikdy, to by mne pan nadlesní pokutoval: já mám svůj vlastní rybník, však se pojdte podívat, je to hned za hrází.“

Šel jsem a viděl jsem ohrazené široké „pleso“ a v něm hojně malých i odrostlejších pstruhů. Když jsem příležitostně vypravoval nadlesnímu, že jsem od souseda dostal ryby, pravil: „Filuta, ryby chytá v zakázaném, v řece, přenášá tajně do rybníka svého, pak je veřejně a hlučně znova loví, prodává a my mu nemůžeme na kobytku.“

A skutečně, když v létě voda odpadla, chytával v řece ryby se svým nejstarším synem. Když jsem se k němu nahodil, byl velice nerad a zaškaredil se na mne, takže jsem hned pochopil situaci a od té doby, když jsem ho spatřil brodit se v řece, odcházel jsem jinam, abych ho neviděl. Ryby, které mi poslal, jak říkal, ze sousedské lásky a vděčnosti, nebyly přece jen tak nezištně darovány. Chtěl patrně, vlastně očekával, že přimhouřím oko, zanedbá-li jeho hoch školu při pasení krav. Když jsem mu však poslal písemnou upomínku, by synka posílal pilněji do školy, byl oheň na střeše, zchladla sousedská láska, lítaly z úst zase ty nepěkné „sakry.“ V hněvu zabil mi i slípku, která mu vešla do pšenice, a vyzývavě a furiantsky hodil mi ji do školní zahrádky, zapomínaje úplně, že jeho slípky nejednou až k nepoznání spořádaly v mé zahrádce zeleninu a květiny.

U tak zvaného „hájků“, kde jsem sedával a psával, bylo pěkné místo a velmi příhodné pro tělocvik. Můj soused P. si však vyžádal na obci, aby mu za nějaký nepatrný poplatek dovolila vypást travu, když už se tam necvičí a která tam na-

darmo roste. Když z jara počal jsem na zeleném trávníku tělocvičit se žáky, bylo u souseda zle. Vyběhl z chalupy, nadával, zlořečil, vyhrožoval, jak prý se opovážím šlapat mu s děcký po najaté trávě, mám-li svědomí a jaký prý jsem to učitel a vychovatel.

Nevšímal jsem si s počátku sousedova povykání. Když už toho však bylo přespříliš, ozval jsem se. „Zde je určeno místo pro tělocvik, věděl jste to přece, když jste travu najímal. Cítíte-li se ukřivděn, postarám se, aby vám obec vrátila peníze, jen, prosím vás, nekřičte už a nerušte mne ve vyučování.“

Ale bylo ještě hůře po mých slovech, jako bych do ohně nalil oleje. Soused se vztekal jako zlý pes na řetěze, sakroval, nadával, hrozil pěstmi – hotové divadlo. Žáci se smáli, nebylo lze cvičit, musel jsem děti rozpustit a sousedovi jsem řekl, že jdu k starostovi, aby učinil pořádek. K starostovi však musel jsem kolem sousedovy chalupy, kte-

rý, když mne spatřil, popadl motyku a vyhrožuje mi, řítí se na mne. Utéci před ním zdálo se mi nedůstojné a zbabělé, ač tuhla ve mně krev, když s napřaženou motykou se ke mně hnál. – Ale co se nestalo! Hledím jak ohromen: soused přijde ke mně, odhazuje motyku, chytne mne za ruku a prosí: „Pane učiteli, odpusťte mi, že jsem taková „nepodara“ a že jsem se tak zapomněl, nikam nechodte a nežalujte a zůstaňte zase mým dobrým sousedem, jak jste býval, co se stalo dnes, už se nikdy nestane!“

Nevěřil jsem svým uším, nemohl jsem se vzpamatovat z překvapení: očekával jsem smrtelný úder, a slyším pokornou prosbu! Nemohl jsem si to rychle ani v mysli srovnat. K starostovi jsem arcí už nešel, ale vymohl jsem si pro jistotu u něho, aby pro příště místo, vykázané pro tělocvik, nebylo více najímáno nikomu. (pokračování příště...)

Připravila: Zuzana Bajgarová

0 prázdninách to bude jíízda

Kdo ještě nevyzkoušel novou bobovou dráhu na Podolánkách, je srdečně vítán. U restaurace Na Rozcestí odbočte směr Podolánky a navigační cedule vásavedou až k bezplatnému parkovišti naproti chatkám Cyrilka. K Boboffce se můžete vydat Dobrodružnou stezkou přes řeku suchou nohou po kamenech či podél cesty přes most.

Boboffka má pro vás zážitkovou jízdu s neodolatelným výhledem na Beskydy, občerstvení v bufetu a příjemné posezení s milou obsluhou. V červenci má otevřeno od 9 do 20 hodin, v srpnu od 9 do 19 hodin. Veškeré informace na www.boboffka.cz a sociálních sítích @boboffkaceladna.

Ordinační hodiny v červenci

Obvodák z Čeladné / MUDr. Návratilová
(558 684 044)

Pondělí

injekce 6:45-7:30
ordinace 7:30-13:00

Úterý, čtvrtek

odběry, injekce 6:45-7:30
ordinace 7:30-13:00

Středa

injekce 13:30-14:00
ordinace 14:00-18:00

(pouze pro pracující, objednané a akutní stavy)

Pátek

injekce 6:45-7:30
ordinace 7:30-12:00

Web: www.obvodakzceladne.cz

Lékárna

(725 816 569)

Pondělí 8:00-16:00

Úterý 8:00-14:00

Středa 8:00-17:30

Čtvrtek 8:00-14:00

Pátek 8:00-16:00

Sanitky: 558 628 882

Záchranná služba: 155

MUDr. Al-Saheb (603 244 551)

Pondělí 7:00-10:00

Úterý 7:00 - 9:30 (pozvaní)

9:30-11:00

(1. a 3. týden v měsíci poradna)

Středa 7:00-10:00 12:00-15:00

Pátek 10:00-12:00 (12-13 pozvaní)

Zubní ordinace

MUDr. Záškodná MDDr. Schotliová

(724 780 732 nebo 558 684 066)

Po 13:00-19:00 12:00-19:00

Út 7:30-13:00 7:00-14:00

St 7:30-13:00 9:00-16:00

Čt 7:30-13:00 7:00-14:00

Pá neordinuje 7:00-14:00

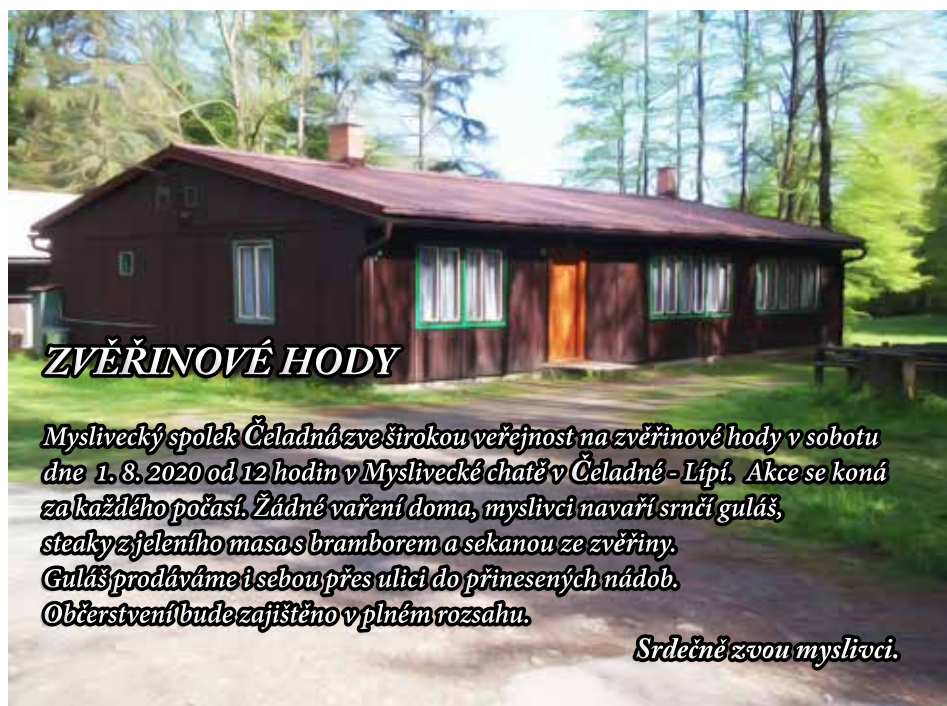
Zdravotnické zařízení Čeladenka

Po, Čt 8:00-12:00 12:30-17:00

Úterý 7:00-12:00 12:30-17:00

Středa 7:00-12:00 12:30-15:30

Pátek 8:00-12:00 12:30-14:00

ZVĚŘINOVÉ HODY

Myslivecký spolek Čeladná zve širokou veřejnost na zvěřinové hody v sobotu dne 1. 8. 2020 od 12 hodin v Myslivecké chatě v Čeladné - Lípi. Akce se koná za každého počasí. Žádné vaření doma, myslivci navaří srnčí guláš, steak z jeleního masa s bramborem a sekanou ze zvěřiny. Guláš prodáváme i sebou přes ulici do přinesených nádob. Občerstvení bude zajištěno v plném rozsahu.

Srdečně zvou myslivci.

Obecní úřad Čeladná, č.p. 1, 739 12
Čeladná, IČ: 00296571

Úřední hodiny

PO, ST 8.00 - 11.15 12.15 - 17.00

ÚT, ČT 7.00 - 11.15 11.45 - 14.30

Upřednostňujte prosím e-mail a telefon, elektronická podání a platby převodem.

Sekretariát

E-mail: sekretariat@celadna.cz

Telefon: 558 684 008

Matrika

E-mail: obecmatrika@seznam.cz

KONTAKTY NA OÚ

Starosta

E-mail: starosta@celadna.cz

Místostarostka

E-mail: mistostarosta@celadna.cz

Telefon: 724 178 925

Podatelna

E-mail: celadna@iol.cz

Web: www.celadna.cz

Stavební úřad

Jana Večerková, Ing. Zuzana Pochobradská

Telefon: 558 684 018

Telefonní čísla

IC Čeladná	558 684 400
MÚ Frýdlant nad Ostravicí	558 604 111
Úřad práce FM	950 113 111
ÚP Frýdlant - př. na bydl.	950 113 222
ÚP Frýdlant - zaměstnání	950 113 211
OSSZ	558 604 700
Česká pošta	954 273 912
Dětský domov	558 684 112
Základní škola	558 684 006
MŠ Čeladenská beruška	777 364 188
budova MŠ	777 364 189
Mateřská škola Čeladná	558 684 548
Fara Čeladná	595 171 252
Památník J. Kaluse	739 219 838
Nádraží ČD	972 752 143
Beskydské reh. centrum	552 533 211
Polarium	558 603 311

Čistírna odpadních vod	558 684 046
Autodoprava Kopecký	604 806 211
Pila Mikeska	605 706 707
Pneu Macura	773 083 186
Srubby Pacák - Pavel Pacák	737 248 246
Srubby Pacák - Mich. Pacák	603 569 096
Nervy-Machander Oldřich	558 684 522
Přádelna vlny p. Mitura	558 684 241
Stavebniny Bělídlo	739 624 344
Palivové dřevo Běčák	731 000 706
Železářství Martin Špíl	731 045 032
Řeznictví Kohut Čeladná	734 854 072
Potravinář Kohutová Čel.	558 684 048

Hasiči	558 684 441
	150
Policie ČR	158
Policie ČR - Frýdlant n.O.	974 732 731
	558 442 011
Záchranná služba	155
	112
Poliklinika Frýdlant n.O.	558 616 111
LDN FM, Revoluční ul.	558 630 327
Nemocnice FM	558 415 111
Koroner (volat při úmrtí)	725 440 155
Horská služba	558 677 393
	606 769 011

ČEZ - poruchová služba	800 850 860
Informace o tel. číslech	1188
MARA-TAXI (non-stop)	603 720 357
Chirurgie Frýdlant n.O	558 679 011
Správce hřbitova Čeladná	731 073 659
Pohřební služba Frenštát	777 835 626

HASIČSKÁ POHOTOVOST 724 179 160

Telefonní číslo na Rostislava Pavelce ze Sboru dobrovolných hasičů Čeladná mohou občané využít v případě mimořádných situací (zatopený sklep, zabouchnuté dveře, spadlý strom a jiné naléhavé situace).

Na co máte dneska chuť?

Web na adrese

www.menuceladna.cz

nabízí přehled aktuálních menu.

GRATULUJEME K JUBILEU: ČERVENEC

MUDr. Petr Pachman	70 let
Alois Polášek	70 let
Miroslava Miturová	70 let
Božena Pastorková	75 let
Anna Toflová	75 let
Anna Brázdilová	75 let
Anna Szturcová	80 let
Stanislav Běčák	85 let
Pavel Bojko	85 let
Sidonie Ostradecká	90 let
Amalia Skotnicová	95 let
Věra Broulová	100 let

SENIOR TAXI

Čeladenský dostavník
737 135 546

Tam i zpět 24 Kč.
Objednávky den předem!

SENIOR TAXI

„do nemocnic“

776 241 220

1 km = 7,50 Kč

Provozuje SSS Frýdlant n. O.

POZOR: 7.-10. 7. DOVOLENÁ

ČELADNÁ SPORTUJE S KULHAVÝM!

TEE HOUSE ČELADNÁ
APARTMENTS & SPA

KDY?

v sobotu 18. 7. od 10:00

KDE?

na Čeladné u památníku
Josefa Kaluse

PROGRAM:

- 10:00 zahájení DJ Lova
- 10:00 celodenní aktivity pro děti
- 10:30 *family* vyjížďka kolem Čeladné s Jardu Kulhavým
- 13:00 *ostrý trénink* vyjížďka s Jardu Kulhavým
- 13:00 *ladies* vyjížďka na elektrokolech s Radimem Kořínkem
- 15:00 trampolinová show v podání Petry Juříčkové
- 16:00 ukázka hasičských dovedností
- 16:30 autogramiáda s Jardu Kulhavým
- 17:30 – 20:00 volná zábava

TEŠTE SE NA:

- opékání špekáčků
- 30 elektrokol od firmy Specialized Bikomatic Ostrava
- ukázka techniky jízdy na kole
- Specialized Bg Fit Retül – odborné nastavení posedu na kolo
- InBody test – získej přehled o svém těle
- dětská a testovací trať v areálu
- celodenní aktivity pro děti i celou rodinu

+420 720 447 051 | recepce@teehouse.cz | www.golfresortceladna.cz

cream

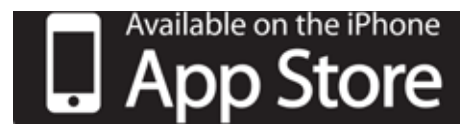
BEST OF BRITISH CARS s.r.o. OSTRAVA

BIKO
MATIC
RADIM
KOŘÍNEK

Aplikaci Obec Čeladná si stáhněte:

Čeladenský zpravodaj – Zpravodaj obce Čeladná

Vydavatel: Obec Čeladná, Čeladná 1, 739 12 Čeladná, IČ 00296571.

Registrační číslo: MK ČR E 18756

Šéfredaktor: Vladislav Sobol; grafika: Robin Caiš a Vladislav Sobol

Redakce: zpravodaj.celadna@seznam.cz, 725 595 417

Vychází měsíčně v nákladu 1400 ks.

Srpnové číslo vyjde 31. 7. 2020

Uzávěrka: 24. 7. 2020

Uzávěrka inzerce: 23. 7. 2020

Podklady: poštou na adresu OÚ nebo lépe e-mailem do redakce, fotky v samostatných souborech v co nejvyšším rozlišení.